

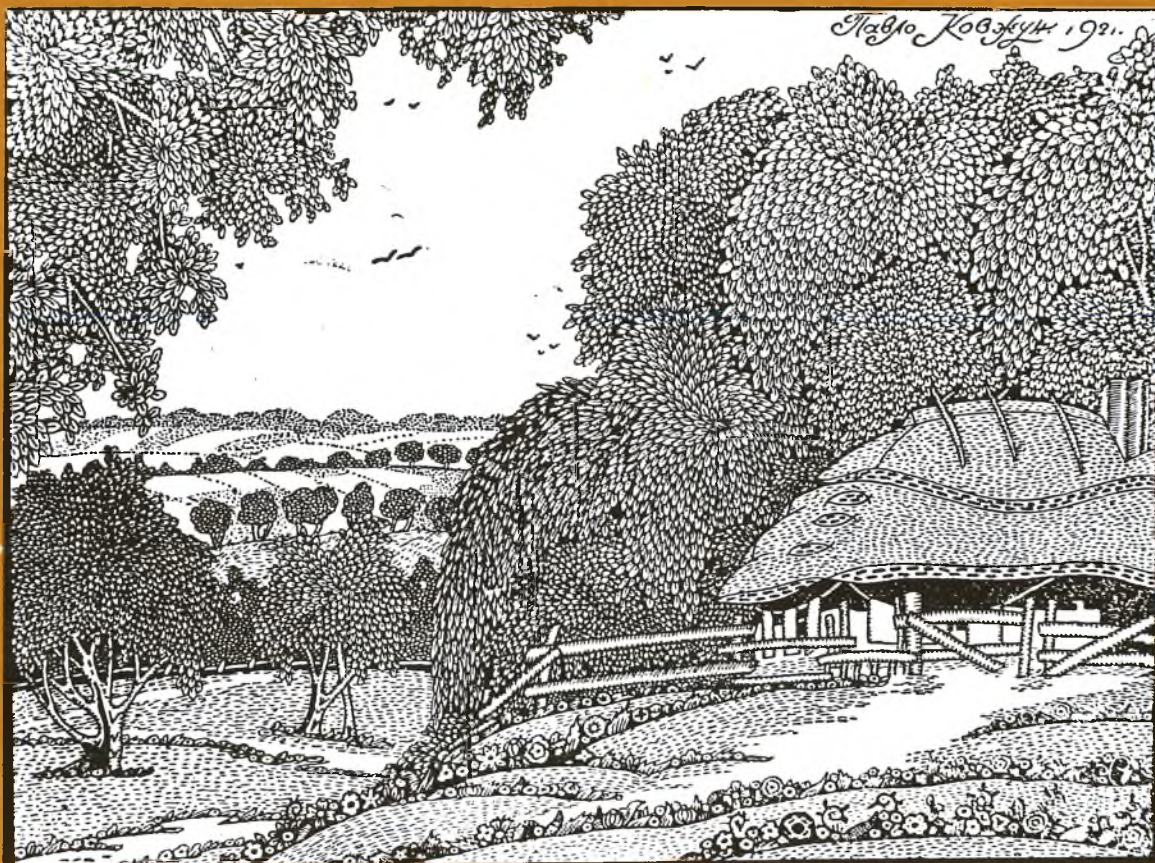
ТРАВЕНЬ 1979 Ч. 5

MAY 1979 No. 5

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XXXVI Ч. 5 ТРАВЕНЬ 1979

MAY No. 5 Vol XXXVI

В. Мороз: Україна	1
Вітаємо В. Мороза і Г. Вінса	1
Слово Валентина Мороза	1
Л. Волинець: Українська жінка на міжнародному форумі у минулому	3
О. Стефанович: Матерям	4
Століття народин Симона Петлюри	5
Літературний Конкурс ім. Лесі і Петра Ковалевих	5
Український Музей	6
Брошура з нагоди Міжнародного Року Дитини	7
О.С. Процюк: Засідання Управи Національної Ради Жінок	8
Наша обкладинка (П. Ковжун)	9
Д-р І. Сеньків: Чорногора, твердиня громових володарів	10
Тільки між нами і телефоном. Л. Калинович	13
Калейдоскоп жіночого життя С. Андрушків	14
О-КА: Не така мама. Знахідка на Кипрі	15
Віра Вовк. Viburno Rubro	15
Лист до редакції	17
Вісті з Централі	18
СФУЖО	19
Our Life	21
Наше харчування. Л. Гриць: Підливи	25
Вишивка: Вишиваємо на весну	26
Хроніка Округ. Нью Йорк. Нью Джерзі	27
Посмертні згадки	32
Замість квітів	33, 36
Розвага-забава (В. Андрушків, К. Іваницька)	34
Загальні збори	36

Головна Управа СУА і Адміністрація Нашого Життя

108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 533-4646

Our Life Editor **Uiana Llubovych**
тел. (212) 674-5508

Український Музей

203 Second Ave., New York, N.Y. tel (212) 228-0110

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня.

Редактор — Уляна Любович

Редакційна колегія: Світлана Андрушків, Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець, Марта Тарнавська.

"Розвага — забава" ред. Віра Андрушків.

Мовна редакція — Наталя Лівницька-Холодна.

Передплата в США: річна 11.00 дол., піврічна... 6.00 дол., Поодиноке число 1.15 дол. в Канаді: 11.00 ам. дол. або 12.00 кан. дол. Річна передплата: в Англії 4 ф. ст., в Австралії... 7 дол. А., у Франції... 35 фр., в Німеччині 20 н. м., в Бельгії... 250 б. фр. Інші країни гляди обкл. ст. 3.

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. Monthly publication except August.

Subscription in the United States of America: 11.00 per year, half year 6.00: single copy \$1.15. in Canada: 11.00 U. S. \$ or 12.00 Can. \$

Subscription per year: in England... 4 Pound Sterling; in Australia — 7 Austr. \$; in France... 35 Fr.; in Germany 20 DV in Belgium... 250 B. Frs. Other foreign countries see cover page... 3

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"

Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА

Іванна Рожанковська — голова
Олександра Різник — заступниця голови
Люба Волинець — заступниця голови
Христина Навроцька — заступниця голови
Марія Томоруг — заступниця голови
Ірена Чайківська — протоколярна секретарка
Марія Савчак — кореспонденційна секретарка
Олександра Кіршак — касирка
Іванна Ратич — фінансова секретарка
Оля Гнатейко — вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Кіндрачук — організаційна
Дарія Маркусь — культурно-освітня
Ірина Руснак — музейна — мистецька
Ірина Лончина — виховна
Теодозія Савицька — суспільної опіки
Ірина Качанівська — суспільної опіки
стипендій
Олена Процюк — пресова
Марта Терлецька — зв'язків
Люїза Сакс — статутова

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ольга Муссаковська — голова
Поля Книш — член
Надія Попель — член
Евгенія Новаківська — заступниця
Оксана Микитин — заступниця

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ірина Кашубинська — Огайо
М. Семків — Чікаго
Наталія Даниленко — Філядельфія
Лідія Гладка — Нью Джерзі
Рома Дигдало — Дітройт
Оксана Щурова — Нью-Йорк
Іванна Мартинець — Північний Нью-Йорк
Ірина Скочдополь — Нова Англія
Теодозія Кушнір — Південний Нью-Йорк

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

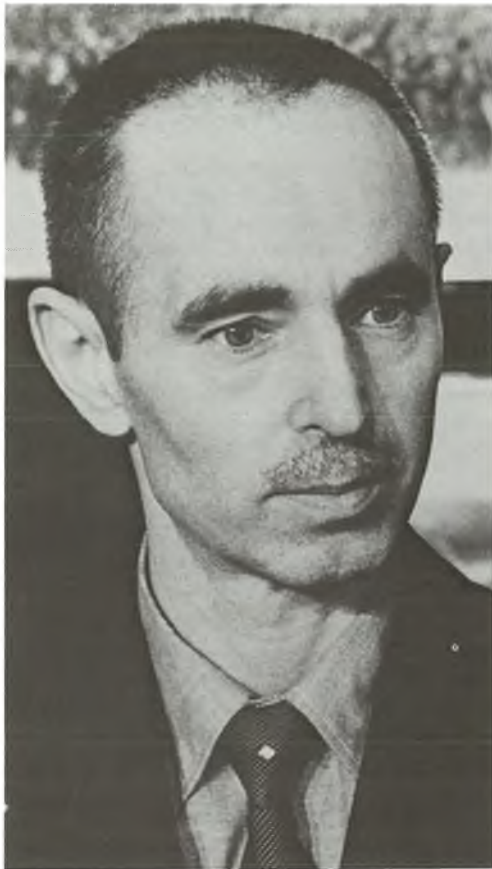
АНГЛІЯ: Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd. Bilborough Estate
Nottingham, England
Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W 2

АВСТРАЛІЯ: "Library & Book Supply"
16a Prospect St
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ: Daria Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2,
France

НІМЕЧЧИНА: Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 München 5, Rumfordstr 21

ВІТАЄМО ВАЛЕНТИНА МОРОЗА І ГЕОРГА ВІНСА У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

ВАЛЕНТИН МОРОЗ

УКРАЇНА

Сонячна червіль, важка чорнота —
твої барви
вигнуті вії летючих тополь —
твоя пісня
сплетені берла тригогих богів —
твої знаки
сивого степу нічне шепотіння —
молитва
сонячний присок на синьому небі —
знамено

В імені Головної Управи Союзу Українок Америки і всіх жінок об'єднаних у нашій організації, вітаємо новоприбулих з дому неволі Валентина Мороза і Георга Вінса!

Дорогі!

Прийміть наші запевнення дальшої піддержки Вас, як борців за свободу нашої батьківщини України, за свободу віри, переконань, слова, за право людини жити по-людському!

Ми віримо, що Ваша присутність, Ваші слова, Ваша дія, додасть усім нам, що живемо поза рідною землею, а особливо нашій молоді, сил снаги та заохоти до праці над собою, але не для себе! Віримо, що зустріч з Вами зміцнить свідомість і гордість з приналежності до нашого народу.

Ми впевнені що терпіння, які Ви з незламністю пережили, не пішли на марне, а як шляхетне насіння переміняться у щасливе майбутнє нашої вільної Батьківщини.

Головна Управа Союзу Українок Америки

1 травня 1979 р.

СЛОВО ВАЛЕНТИНА МОРОЗА!

Валентин Мороз на волі! Приголомшлива, несподіванка, радісна вістка! Декілька місяців тому, у день — річницю свого народження прилетіла до нас Надія Світлична з синами. Тепер, напередодні річниці своїх уродин 27 квітня з'явився серед нас Валентин Мороз, а з ним Георгій Вінс, провідник українських баптистів, та три інші дисиденти. Ця збіжність дат народження і приїзду, може, стане для Надії Світличної і Валентина Мороза початком нового, вільного життя, яке на волі чи в неволі, виповнене любов'ю до Батьківщини, волею для неї жити, їй служити.

Демонстрація у Філядельфії заповіджена на самий день народження Валентина Мороза з метою поновити домагання звільнити його, перемінилася у привітальну зустріч. Але присутній на ній Валентин Мороз підкреслив, що він не самотній і що треба продовжувати старань за звільнення інших, які перебувають у в'язницях, лагерьх та психушках.

Присутність Валентина Мороза і Надії Світличної в Провідну Неділю на Бавнд Бруку спричини-

На обкладинці. Павло Ковжун. Графіка — село.
On the cover: "A Village" — graphic by Pavlo Kovzhun.

лась до особливо піднесеного настрою. Валентин Мороз із сходів церкви-пам'ятника промовив до численних присутніх:

"Я не маю сьогодні можливості бути на цвинтарі в рідному селі на Україні біля маминої могили, але Ваша щирість, Ваше безмежне тепло дали мені більше, дали мені відчуття рідної України. Я сподівався на добрий прийом від українців в Америці, але я зовсім не міг припустити наскільки він буде теплий, наскільки він буде зворушливий. Я одне не міг припустити, і це трудно було в моїх умовах, наскільки є сильна духовно українська громада в Америці. Ви, звикнувши до цього, що ми тут бачимо, цього не розумієте. Я маю ту перевагу сьогодні, що я свіжим очима, свіжим серцем, можу це відчутти. Я відчув це вчора біля готелю, коли мене вітала молода Україна. Вітала не мене, вітала свій ентузіазм, свою силу. Я це відчув вчора у Філадельфії, де було могутнє демонстрування української потуги. Я це відчуваю на нашому провідному святі."

Ми вшановуємо пам'ять найперше героїв. Я вважаю, що найкращий спосіб вшанувати пам'ять Романа Шухевича — це від сьогоднішнього дня почати кампанію за звільнення його сина Юрія Шухевича.

Дякувати Богові Ваші старання увінчалися успіхом, я уже тут. Тепер потрібно з такою ж самою силою прикласти всі зусилля, щоб цей потік був безперервним, щоб один за другим прибували сюди нам на радість, на ріст української справи.

Шановна громадо! Нація є тоді дозріла, коли національне почуття і релігійні почуття зливаються в одне, коли вони перестануть відчуватися як два компоненти, коли нація може сказати, як сказали литовці: "За Бога, за вітчизну". Я з литовцями був у засланні, я з литовцями був у московських таборах, побачив, що ці люди досягли великої сили, великої консолідації. Я думаю, що то не гріх і нічого нема поганого від людей взяти, позичити від сусідів добрих те, що вони мають добре.

Хочу закінчити своє коротке слово сьогодні цим дуже вдалим гаслом, яке і нам дуже є потрібне: "За Бога, за вітчизну!"

В неділю 6 травня Валентин Мороз мав зустріч з представниками українських організацій Нью Йорку (громадських, політичних, наукових, культурно-освітніх, молодіжних і т.п.) Були теж гості з інших міст Америки й Канади, які приїхали щоб привітати його. Голова СУА Іванна Рожанковська репрезентувала на цій зустрічі нашу організацію.

Валентина Мороза привітали хлібом та сіл्लю. Від імені Конгресового Комітету привітав В. Мороза Іван Базарко. Подаємо деякі думки з промови Валентина Мороза до присутніх представників:

"Ви вітаєте мене, — промовив Валентин Мороз, — хоч насправді вітаєте свою перемогу" Він сказав, що нині має свято більше, ніж українці в Америці. Наприклад, він радий, що сьогодні зустрів художника Михайла Мороза, картини якого він ба-

чив у Космачі на Україні, і якого комуністична влада лає."

"Але найбільша радість, — сказав Валентин Мороз — це бачити молоду українську Америку, молодь, що почуває себе українцями"

Він розповів про пресконференції, на яких він виступав і, з яких американські журналісти виходили наче з курсів українознавства.

Валентин Мороз сказав, що в житті бувають іспити пеклом, і іспити раєм. На Україні українці зазнають іспитів пеклом, особливо ті, що потрапляють до тюрем і концтаборів. Тут, в Америці, є іспит "раєм" (у лапках): умови матеріального добробуту, розмах, гігантизм. Але українці цей іспит витримали, вони лишилися українцями."

Валентин Мороз не знав, що коли він голодував у тюрмі, то тут, в Америці, люди голодували з солідарності. Не знав, що написане ним, мало відлукот тут.

Далі Валентин Мороз підкреслив, що треба боротися за звільнення інших українських політв'язнів: Миколи Руденка, Левка Лук'яненка, Юрія Шухевича, Вячеслава Чорновола та інших.

"Я дуже вдячний за своє звільнення, — сказав Валентин Мороз, — але один звільнений український дисидент, це дуже мало". Він закликав українську громаду до спільної дії. "Наївно казати, — зауважив він, — щоб серед українців не було політичних партій. Партії — нормальна річ, але робімо разом. Маємо зараз спільну плятформу — рух за звільнення політв'язнів."

Тут потрібна консолідація всіх сил для боротьби проти комунізму під гаслом: Смерть імперії, свобода України.

"Найбільший наш капітал, — сказав Валентин Мороз, — це віра в Україну. Україна — це одне велике серце, яке ніхто ніколи не зможе знищити." На Україні всі хочуть свободи, але не всі здібні на боротьбу за неї. Там, серед снігів, треба багато сили, щоб серце горіло."

Прошло вже досить часу, щоб зрозуміти нарешті: репресії шкодять перш за все вам. А ви все судите... Для чого? Для виконання пляну? Для заспокоєння службової совісті? Щоб зігнати злість? Скоріше всього по інерції. Ви внесли в сучасний, післясталінський етап українського відродження те, без чого він був би ще недозрілим і недопенним: ви внесли елемент жорстокості. Віра виникає тоді, коли є мученики. Їх дали нам ви.

Кожен раз, як тільки на українському горизонті з'являється щось живе, ви кидаєте в нього камінцем. І кожен раз виявляється, що то не камінець, а бумеранг. Він обов'язково повертався і бив по.. вас! Що сталося?

*Чому репресії не дають звичного ефекту? Чому випробувана зброя стала бумерангом? Змінився час
Докінчення на обкл.*

УКРАЇНСЬКА ЖІНКА НА МІЖНАРОДНЬОМУ ФОРУМІ В МИНУЛОМУ

Продовження

Українки в Міжнароднім Жіночій Союзі мали сильніше закріплене місце, ніж в Міжнародній Жіночій Раді. Представником-членом українок в МЖС був Союз Українок з Галичини, організація, яка мала довгі роки праці, організаційно вироблена, мала свою пресу і все ж таки, хоч незначні, але кращі фінансові спроможності, як мала УЖР. Недержавність України в тій організації не відіграла ролі. Українки уважались тут як члени недержавної нації в межах Польщі і як довго вони могли бути членами польського союму, а теж мали свою легальну організацію та вплачували вкладку до МЖС це вистачало. Працю українок при МЖС дуже шанували та цінили і це ставало нам в пригоді в скрутних моментах як наприклад: під час пацифікації в Галичині на заклик Союзу Українок МЖС вислав 1930 року Мері Шипшенк до Галичини, щоб перевірити ситуацію. Про це все вона опісля писала в англійських часописах зізнання включно з фотографіями. Мері Шипшенк теж прибула до Станиславова в 1934 році на Український Жіночий Конгрес. Зв'язки та знайомства на конгресах міжнародніх організацій завжди відігравали важливу ролю. Українки теж в тому старалися допомогти новим делегаткам на конгресах. Ганна Чикаленко Келлер згадує, що коли приїхала на конгрес вперше чеська делегатка Францішка Племінкова, Г.Ч. Келлер помагала їй в перших кроках на конгресі. Чеська делегатка ніколи цього не забула і пізніше при кожній нагоді підтримувала українок з вдячності за прислугу.

Докінчення Слово Мороза

— соь і відповідь. У Сталіна було досить води, щоб загасити вогонь. Вам довелося жити в епо-у, коли резерви вичерпались. А якщо води мало — краще не дразнити нею вогню. Бо тоді ще краще горить — це знає кожна дитина. Ви взяли палку до рук, щоб розкидати вогнище, але замість того тільки підворушили його. На більше не вистачає сили. Це значить, що суспільний організм, в якому ми живемо, вступив в таку форму розвитку, коли перпресія вже дають зворотний ефект. кожна нова репресія буде тепер новим бумерангом.

ЛИСТИ ДО ПРЕЗ. ДЖІММІ КАРТЕРА І ЗБІГНЄВА БЖЕЗІНСЬКОГО

Заохочуємо членок СУА і наших читачів вислати телеграми з подякою за успішні старання освободження наших дисидентів.

НАШЕ ЖИТТЯ, ТРАВЕНЬ 1979

Зліва направо: Лотоцька — Токаржевська, Мишківська, О. Шепаровичева і Авдіковичева

Left to right: Lotocka-Tokarzewska, Myshkiwska, Sheparovych, Avdykovycheva.

З огляду на наші добрі зв'язки з чужинками, польки хотіли конечно нас позбутися і робили всі можливі перешкоди. З тієї причини, українок не було на Конференції в Цюріху і на Конгресі в Стамбулі, бо польки домоглися, щоб польський уряд не видав українським делегаткам пашпортів. Помимо всяких перешкод українки надалі залишилися членами МЖС, а польок покарали тим, що Конференцію Союзу, яка мала відбутися у Варшаві перенесено до іншої країни.

Другі Конгреси Міжнароднього Жіночого Союзу, в яких брали участь українки були: 1923 р. в Римі (делегатками були: Млада Липовецька, Юлія Зелєнівська, Ніна Онацька, Олена Левчанівська і Софія Русова), 1926 р. в Парижі, 1929 р. в Берліні. На Конгрес в Берліні прибула численна делегація з Галичини. Між ними були: Рудницька, Павликовська, Шепаровичева і ін. Були присутні українки теж і на Конгресі в Марселі 1933.

На Конгресі в Римі слово української делегатки Софії Русової про долю української жінки на Україні зробило таке велике вражіння на делегаток і пресу, що у багатьох часописах про це писали. Кожна делегатка мала говорити лиш 10 хвилин і хоч Софія Русова говорила понад 15 хвилин її ніхто не стримував. І хоч згідно з правилами конгресу делегатка не

I

Ведмедиця йде на ножа,
Хребет іде поламати,
Щоб спасти ведмежа —
Бо то — мати.

І в тобі вона є.
Хижа та ведмедиця, —
Чи ти — молодиця,
Чи пригасло око твоє.

Та коли у дочках Землі
Є родити потреба,
Є чорнота плідна ріллі, —
То й синява неба.

Не лише зродити на світ,
А так зростити дитину,
Щоб найбільший був заповіт —
"Будь людиною, сину."

У слабких, жіночих руках —
Родина, роди й народи:
Глибоко насіння входить,
Що сіють мами в Юрках.

Тож лише добірне зерно,
Лише добре від мами! —
Золот-шум хай лине ланами,
Золоте шумує вино!

II.

Первозасів — це Сила сил,
Що творить, живить і двига.
Вселенна — про неї книга, —
Бездодні, повні світл.

У другім зерні —
На Землі розумна істота,
Що в ній у борні
Світло й темнота.

рис. М. Туркєвич

А третє сім'я — вона,
Батьківщина наша жизна
Наша Мати — Вітчизна,
Що тільки — одна.

11 травня 1965
На День Матері для 49 Відділу СУА

могла висловлювати нічого політичного то все ж таки зуміла так уложити своє слово, з якого ясно було видно становище української жінки під окупацією большевиків та під утисками поляків. Русова закінчила свою промову такими словами.

"Отак українська жінка, що одна з перших досягла права на вищу освіту, не може дістати її тепер у своєму рідному краю й повинна шукати її на чужині, що утруднюється тим, що окупанти не дають легко дозволу на виїзд і що при сучасних матеріальних труднощах тяжко вчитися за кордоном. Отже ми бачимо перед собою розпучливу боротьбу, де жінка, маючи політичні та економічні права, дані їй історією, конституцією її краю, звичаями свого народу, — одним фактом ворожої окупації доведена до зневаги рабства, до деморалізації та повної темноти, і все це в Європі в ХХ віці нашої прославленої цивілізації! Але як я вам сказала, українська жінка не покидає боротьбу за свої права й за права свого народу. Наші організації зроблять усі зусилля для переведення в життя резолюції Конгресу; в нас тепер немає ні національного уряду, ні парламенту, але ми їх матимем, а тим часом жінки українські покладають життя за волю й незалежність свого краю. Я почуваю себе щасливою, що можу передати жінкам усіх країв і народів, об'єднаних у цій прекрасній Італії, якою ми всі очаровані, привітання від наших нещасних жінок, мучениць, вірних національній ідеї, й я сподіваюся, що італійські жінки, дочки прекрасної Італії, де лунали пісні Мадзіні, де здійснилася прекрасна акція Гарібальді, Італії, що відновилася до життя — сподіваюся, що ви всі привітаєте з симпатією наші змагання до волі й світла!"

Як звітувала італійська преса, промову Русової вітали гарячими оплесками, опісля С. Русова одержала численні ґратуляції та вислови подяки.

Вражіння з цієї промови тривали впродовж цілого Конгресу і різні делегатки постійно підходили до Русової, розпитували. Одна зі зворушення навіть поцілувала її в руку.

На цьому Конгресі стався ще один цікавий епізод. Польська делегатка — Йозефа Шебеко в своїм головнім слові дуже пишно оповідала про те, яка Польща велика "як дбає за добро усіх народів, що входять в її склад" і ін. Коли ж на нарадах Конгресу почали обговорювати справу вкладок, більшість членів делегації скаржилися, що після війни не можуть багато платити. Софія Русова оповідає:

"Полька, яка вчора так пишно оповідала про величність польської держави, тепер заспівала Лазаря: Польща, мовляв, така бідна, переживає таку кризу, що вона не може внести більше, як 100 лір. Тоді членка нашої делегації, пані Зеленівська, підійшла до трибуни президенток, кажучи: "Наша Україна була колись дуже багата, тепер вона цілком зруйнована, але ми, Українки розуміємо, що треба взаємно допомагати, й ми даємо 150 лір." Вибух оплесків покрив її слова. Президентка обняла паню Зеленівську з словами: "Cette chere Ukraine!" Це була справді хвилина маленького тріумфу, від якого позеленіло обличчя представниці ворожої нам нації!"⁸

Оце такі спомини з минулих Конгресів Міжнародного Жіночого Союзу. Після другої світової війни членами МЖС стало СФУЖО і з рамени цієї організації їдуть українські делегатки на Конгреси.

Докінчення буде

БІБЛІОГРАФІЯ:

7. "Жіночий Конгрес у Римі". "Нова Україна", 1923, ч. 6, стор. 177.
8. Русова, С. "До Риму на два Конгреси" "Нова Україна", ч. 6, стор. 240.

СТОЛІТТЯ НАРОДИН СИМОНА ПЕТЛЮРИ

У травні цього року минає сто літ від народження Симона Петлюри голови Директорії Української Народної Республіки і Головного Отамана військ Республіки.

Саме у цю соту річницю вийшла книга "Симон Петлюра. Статті, листи, документи", том другий. Книга має понад шістсот сторінок друку, ілюстрована знімками. Художнє оформлення Петра Холодного. Видали її УВАН у США і Бібліотека ім. Симона Петлюри в Парижі.

Це ювілейне видання містить виключно писану спадщину Симона Петлюри: його статті, документи ним підписані і листи — приватні та службові.

Писання Симона Петлюри яскраво показують характер, ідейний розвиток і державно-творчу працю талановитої багатогранної людини, яка віддано та чесно служила своєму народові. У найбільш важливі роки історії України двадцятого століття Симон Петлюра очолював боротьбу українського народу за незалежність як голова Директорії Української Народної Республіки і Головний Отаман її військ.

Особистість і еволюція ідеології Симона Петлюри яскраво відбиті в його статтях і листах. Його ідейний шлях типовий для тих українців, що на початку двадцятого століття, в юні роки, належали до соціал-демократичних та інших революційних партій і гуртків, а в 1917 році прагнули побудувати українську демократичну республіку.

Книга розділена на три частини:

Перша частина містить статті і листи Симона Петлюри, написані в роках 1905 - 1915. Вони яскраво дають образ Петлюри — політичного журналіста, революціонера, редактора, літературного і театрального критика. Поміщено статті Симона Петлюри публіковані в органі УСДРП "Слово" в роках 1907 - 1909, редакція якого, за висловом Симона Петлюри, взялась "боронити інтереси пролетарських та трудячих українських мас"

В перекладі на українську мову поміщено статті з журналу "Украинская Жизнь", що виходив під редакцією Симона Петлюри російською мовою у Москві. Писані напередодні Революції 1917 року, статті Симона Петлюри відбивають його погляди на різні сторони українського життя. Цікаві його полемічні

статті — вігуки на писання тих російських журналів, які намагалися обмовити рух українського відродження. Передмова Симона Петлюри до українського перекладу п'єси російського письменника Євгенія Чірікова "Євреї" свідчить про доброзичливе ставлення Петлюри до євреїв.

Друга частина книги містить матеріали з років 1917-20 і допомагає пізнати Симона Петлюру як організатора, а пізніше головнокомандувача українського війська. Тут поміщено його накази та відозви до війська, і листи до окремих осіб — офіційні і приватні. В додатку поміщено кілька уривків з тогочасних газет, як зразок того, як реферувала тогочасна преса виступи Симона Петлюри, бо оригінальних записів численних тоді промов Симона Петлюри не зберіглось.

Третя частина книги висвітлює його діяльність на еміграції від 1921 року до дня смерті в 1926 році. Статті Петлюри, друквані в роках 1922-23 у періодичних виданнях "Тібір" і "Трибуна України" характеризують Петлюру в перші роки еміграції, його прагнення дальшої боротьби. Статті друквані в журналі "Тризуб", який заснував Симон Петлюра в Парижі, свідчить про нього, як політичного мислителя, державного мужа, публіциста, що систематично давав оцінку подій на Україні і накреслював завдання української еміграції. Дві останні його статті були надруквані 23 травня 1926 року за три дні до смерті. Численні офіційні і приватні листи Симона Петлюри є цінним джерельним матеріалом для істориків. З багатьох листів Петлюри читач дізнається, як він оцінював події на Україні в роках 1917-21 і як завзято продовжував боротися за українську свободу, будучи поза межами України. Читач відчує з листів Петлюри, якою людиною він був — сім'янин, друг, невтомний організатор, завзятий борець.

1924 року в одному з листів до Миколи Шумицького Петлюра писав:

"Посилаю вам уривки з листів про становище на Україні, з якою я утримую зв'язок і відкіля отримую інформації, [які] дають віру і певність, що історичний процес перетворення нашого народу в націю йде своєю ходою, незалежно від терору і руїни"

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ

на історичну повість або оповідання.

Згідно з бажанням фундаторів, твір повинен мати позитивне, державницьке навітлення, при чому тему можна зачерпнути з будь-якого відтинку української історії.

Твори у трьох примірниках, переписані на друкарській машинці треба надсилати до 31 грудня 1979 р. Допускається до конкурсу теж друквані твори. Склад журі буде поданий своєчасно. На нагороди включено нерозділену суму з попереднього конкурсу, так, що вона виноситиме 800.00 дол.

Заохочуємо письменників до участі та просимо надсилати твори на адресу:
UNWLA 108 Second Ave.
New York, N.Y 10003

Діловий Комітет

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE ·
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ ДЛЯ ПУБЛІЧНОГО КОРИСТУВАННЯ
СЕРЕДА, СУБОТА, НЕДІЛЯ: год. 1-5 ПО ПОЛ.
П'ЯТНИЦЯ: ГОД. 3-7 ПО ПОЛ.
В ІНШИЙ ЧАС, ЗА ДОМОВЛЕННЯМ: ТЕЛ. (212) 228-0110

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ ЗАРАХОВАНО ДО "НЕЗВИЧАЙНИХ" МУЗЕЇВ В НЬЮ- ЙОРКУ

Центр студій проблем Нью-Йорку при Новій Школі Соціальних Дослідів цієї весни має у своїй програмі курс викладів: "Незвичайні музеї Нью-Йорку". Викладачем є Стивен Міллер, куратор Миського Музею Нью-Йорку.

В оголошенні про цей курс сказано, що місто Нью-Йорк має багато різноманітних музеїв: технологічних, наукових, мистецьких, історичних, етнічних, тощо. Мета курсу — показати історію, програму і ролі найбільш цікавих і унікальних музеїв міста. До тих "незвичайних" музеїв Нью-Йорку зараховано Голографічний Музей, Музей Радіомовлення, Національний Парк (місце народження Теодора Рузвельта), Миський Музей Нью-Йорку, Український Музей, Новий Музей та інші. У цих музеях відбуваються виклади, під час яких буває дискусія з представниками музею і огляд поточних виставок.

В Українському Музеї лекція відбудеться в середу 23 травня. В листі до директора Українського Музею, Марії Шуст, викладач курсу С. Міллер написав: "Включення Українського Музею в програму курсу має велике значення. Адже він є одним з найбільш незвичайних музеїв міста Нью-Йорку"

ВЕЛИКОДНЯ ВИСТАВКА В МУЗЕЇ І ПОКАЗ ПИСАННЯ ПИСАНОК

Виставка писанок з колекції Зенона Єлиєва в Українському Музеї має великий успіх і продовжена до 23 травня. У квітні в музеї було понад тисячу відвідувачів, серед них три школи українознавства з Нью-Джерсі і Нью-Йорку, шість груп американських школярів і один дитячий садок.

У програмах показу писання писанок взяли участь: у березні — 54 людей; у квітні — 93 дорослих і 114 дітей. Керувала програмами Любов Волинець.

ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В СИТІ-КОРП ЦЕНТРИ

У велетенському атріумі в Ситі-Корп Центрі у Нью-Йорку протягом тижня відбувалась виставка писанок, що її улаштував Український Музей з ініціативи Наталки Хитра Рибак. Виставка була художньо оформлена, писанки з власної колекції Музею. Виставку показано 9 квітня на телевізії, канал сім.

11 квітня протягом цілого дня відбувався показ розпису писанок, що його спостерігали тисячі відвідувачів атріуму. Демонстрували розпис: Любов

Волинець (член Управи Музею), Ірина Волосянська (співробітниця Музею) і вольонтери: Софія Зелік, Оксана Куровицька, Марта Лопатинська, Юліяна Осінчук і Марта Яцушко.

Нагадаємо читачам, що словом "атріум" називали центральну кімнату або внутрішнє подвір'я в будинках у стародавньому Римі. Атріум у Ситі-Корп Центрі розташований посередині височенного, недавно побудованого хмарочосу. Стеля атріуму з скла — отже небо видно наче з дна колодязя. Висота стін атріуму 100 футів (коло 33 метрів). На його трьох поверхах містяться крамниці, ресторани і приміщення для виставок та концертів.

ГАЗЕТА "НЬЮ-ЙОРК ТАЙМС" ПРО УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

"Нью-Йорк Таймс" від 13 квітня, інформуючи про великодні програми в місті Нью-Йорку писав, що на Великдень варто відвідати Український Музей, гарно оформлений. Додано, що "українці є майстрами декорування великодніх яєць"

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У "Нашому Житті" ч. 2 за лютий 1979 на ст. 9 у списку дарунків для Українського Музею подано неповний текст, який повинен звучати так:

Інж. Роман М. Левицький подарував барилку (або бочівку) і тарілку — село Яворів — Кути — Коломия, 1890-ті роки.

У рубриці "Замість квітів" "Наше Життя" ч. 4 за квітень 1979 на ст. 7 подано дещо змінений текст нотатки, яку містимо вдруге у повному звучанні:

Замість квітів на могилу дорогої тітки **Ірени Карпяк Лиськевич** на Український Музей складає 20.00 дол.

д-р Галя Б. Врецьона

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ ЙОРКУ:

По 500.00 дол. — Добродії — Самопоміч, Філадельфія Па., Іван Луків в пам'ять своєї покійної дружини бл. п. **Стефанії Луків**, довголітньої активної членки 28 Відділу СУА в Ньюарку.

По 200.00 дол. — Федір Олійник, Бріджпорт, Конн.

По 100.00 дол. д-р Б. Цимбалістий, Лідія Придаткевич, Лідія Флінт з 80-літтям п. Марії Голуб

По 50.00 дол. Олімпія Добровольська, Нью Йорк; Михайло і Віра Дорота, Кінельон, Н. Дж.

По 25.00 дол. Ярослав і Люба Федун, Кліфтон, Н. Дж., Михайло Наконечний, Глен Слей, Н. Й., Надія Дейчаківська, Бреквил, Ог., Іван Івахів, Денвер, Кол., д-р Петро Федорів, Філадельфія, Па.

БРОШУРА З НАГОДИ МІЖНАРОДНЬОГО РОКУ ДИТИНИ І РОКУ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ

Iryna and Roman
Shukhevych

Союз Українок Америки видав гарно оформлену брошуру з нагоди року дитини. Текст брошури англійською мовою інформує про ситуацію дітей політв'язнів в Радянському Союзі. При тому вміщено цитати з Деклярації Прав Дитини, прийнятої Генеральною Асамблею Об'єднаних Націй ще 20 листопада 1959 р.

В тексті уміщено знімки дітей, про яких мова включно зі знімком Наді Світличної з синами.

Представниці СУА роздавали брошуру під час нарад Національної Ради Жінок, що відбулася в днях 25-26 квітня 1979 в Нью-Йорку. Один день нарад був присвячений саме Міжнародному Рокові Дитини. СУА влаштував виставку "Маленькі наші руки", яка обіймала частинну панель, які ми могли оглядати під час XVIII Конвенції СУА з деякими доповненнями, як знімки зі світличок, листи та рисунки, які на заклик

"Нашого Життя" діти посилали до Яреми Світличного — тощо. Виставка зустрілася з прихильною оцінкою. Тоді теж роздавано вище згадану брошуру, яку присутні з видимим зацікавленням розглядали.

Видання брошури вимагало не тільки праці і труду, але теж і коштів. Треба сподіватися, що Відділи СУА, а теж і інші зацікавлені будуть замовляти цю брошуру в Централі СУА, рівночасно присилаючи датки на покриття коштів видання брошури, яка якраз в цьому Міжнародному Році Дитини виконати може важливе завдання інформації чужинців про ситуацію в Україні.

Поручаємо Відділам СУА висилати брошури видані з нагоди Року Української Дитини сенаторам їхніх округ

Продовження У. М.

По 22.00 дол. — Управа і членки 54 Відділу СУА Вілмінгтон, Дел. з нагоди 75-ліття Ольги Гарванко, печесної голови Відділу.

По 10.00 дол. — Галина Шембель, Бінггемптон, Н.Й., Ігор Манчин, Ольга Балабан, Річмонд Гілл, Н.Й., Богданна Бігун, Ірина Клісяк, Алентавн, Па.

По 2.00 дол. — А. Василяшук, Філядельфія, Па.

ДАРУНКИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬЮ ЙОРКУ.

Теодозія Кушнір, Вотервліт, Н.Й.: **очіпок молодої**, Гуцульщина

Валентина Третяк, Вудгейвен, Н.Й. (членка 35-го Відділу): **обрус**, виконала Ксеня Третяк, 1912-1913 село Хильчечі, Золочівщина

Пелагія Бабська, Вудгейвен, Н.Й.: **жупан**, 1935, виконала Марія Надрічна село Дички, Рогатин

Наталія і Роман Загайкевич, Ірвінгтон, Н.Дж. **два рушники**, з Полтави, 1923 - 1925

Анна Литвин, Шорт Гіллс, Н.Дж.: **макітра**, 1930, село Сасів, Золочівщина

П.А. Петровська, Мейпелвуд, Н.Дж.: **перемітка**, 1905, село Тишківці, повіт Городенка **6 знімок**, 1920-их років, село Тишківці, повіт Городенка

Ольга Соневицька, Нью Йорк, Н.Й.: **10 книжок**, "Українська Культура" Володимир Січинський

Ірена Цегельська, Бронкс, Н.Й. **гунька**

Марія Лепка, Філядельфія, Па. **колач**

Дарія Витвицька, Нью Йорк, Н.Й.: **чоловіча сорочка**, Гуцульщина

Наталія Даниленко, Саммердел, Н.Дж. **подушка** вишита вирізуванням 1976 року, Полтавщина; виконала Марія Сидоренко

4 Відділ СУА, Нью Йорк:

чоловіча сорочка; рушник, 1910, Західне Поділля, Пані Бенцаль — в другу річницю смерті

Текля Сторожук, Фінікс, Ар. **5 подушок, 7 скатертин, 1 рушник, 2 чоловічі сорочки, 1 фартух, 1 верета**

Анна Натина, Річмонд Гіл, Н.Й. (1 Відділ СУА): **3 знімки**, 1910, Городенка; **1 пояс**, село Вербівці, Городенка; **зразок вишивки**, 1920, село Вербівці, Городенка

Стефан Салик, Нью Йорк: **капчурі**

Іван Шіа Кланчко, Вудбрідж, Кт.: **1 писанка**, 1970-их років.

Ляриса Вацке, Альберта, Канада: **2 зразки вишивок** для старшої жінки, село Старий Гвіздець, Івано Франківська область

Співжителі будинку Павла Гука в Джерзі Сіті: **торбинка**, вишивана низом належала бл. п. Василю Величко, яка померла 5-го квітня 1979 на 85-му році життя: **2 писанки, 8 мотків ниток**

Д-р Іванна Ратич, Едісон, Н.Дж. **1 книжка** "Peasant Art of Subcarpathia Russia" Prague, Plamja Edition, 1926

Надія Литвиненко, Нью Йорк, Н.Й. **1 килим** з Полтави

ДАРУНКИ ДО КРАМНИЦІ

Марія Вацків, Річмонд Гілл, Н.Й.: **1 інкрустована люлька**

4 Відділ СУА, Нью Йорк, Н.Й. із спадщини Іванни Бенцаль: **4 серветки, 2 надруковані серветки і 1 обрус, 1 ваза**

92-ий, Відділ Менвіл, Н.Дж. **12 вишитих обрусиків**

ЗАСІДАННЯ УПРАВИ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ ЖІНОК АМЕРИКИ У НЬЮ-ЙОРКУ

25 квітня 1979 відбулося чергове, піврічне засідання Управи НРЖ, у якому взяли участь представниці афільюваних організацій. Делегатками Союзу Українок Америки були Христина Навроцька і Олена С. Процюк. Засіданням проводила голова Ради, Роберта Аншуц. Видруковані протоколи зі засідання від 25 листопада 1978 р., план праці на рік 1979/80, звіти та усі потрібні матеріали, було роздано присутнім. Зі звітів бачимо, що у 1978 р. Національна Рада Жінок Америки нараховувала 23 організації та 635 вільних членів. Новий фінансовий рік, який починається 1 квітня, 1979 р. відчинено з поважним дефіцитом. Переглядаючи членство Ради, можна зауважити, що це здебільша організації консервативного характеру. Помимо того все ж таки Рада старається ввести у свою діяльність більш прогресивні ідеї, настоюючи на тому, щоб втримати баланс поміж традиційними і поступовими течіями. Національна Рада Жінок була однією із центральних жіночих організацій, яка репрезентувала думку американок, та хоч знайшла собі конкурентку в Новій Організації Жінок (НОВ), то все ж таки американський уряд, а також і американський "бізнес" до певної міри рахуються з нею, тому що афільювані організації з тисячами членок є під впливом Національної Ради.

Національна Рада Жінок Америки репрезентує інтереси Міжнародної Ради Жінок в Об'єднаних Націях. Там вона зосереджує свою увагу також і на обороні людських прав, підтримці і популяризації ідей Об'єднаних Націй в Америці і серед свого членства і також на окремих питаннях, що стосуються до американської закордонної політики.

Для втримання контакту з членством Національна Рада Жінок видає "Бюлетень" Він виданий гарно та редагований цілеспрямовано. Його 4 сторінки появляються "переважно" щомісяця. За 1978 рік появилася 7 номерів. Брак фінансів і рук до праці є причиною обмежень.

Переглядаючи звіти з праці, бачимо, що кілька разів в рік Рада влаштовує прийоми для дружин дипломатів, що приїхали на нову службу до Об'єднаних Націй, також влаштовує семінари, "робітні" (воркшопс), доповіді і прогулянки для членів. Найбільш маркантною подією року є святочний полуденок, на якому Рада признає звання "Жінки Року" видатній жінці, яка своєю діяльністю прислужилася жіноцтву і Раді. Того року, з нагоди Міжнародного Року Дитини це звання було признано д-р Мері Аллен Енгле, лікарці дитячих хворіб і професорці Медичного Центру Корнелського Університету. (Тут слід пригадати, що Олена Лотоцька отримала звання Жінки Року у році 1958 за її працю для українського жіноцтва і для Національної Ради Жінок).

Засідання, на якому ми були присутні, було

зосереджене на пляхах для майбутньої праці, а також справах бюджету і потребі фінансової контролі. Рада дійшла до переконання, що для справного діяння вона мусить побільшити адміністративний персонал, приймаючи Екзекутивного Директора на те, щоб запевнити тяглість у роботі організації. Придбання нових членів являється однією з великих турбот Ради, та голова, з великою приємністю, проголосила прийняття у члени двох великих організацій.

Підкреслено було також, що напрямними Національної Ради Жінок є: освітня праця серед жінок, інформація і репрезентація назовні.

Участь наших делегаток була дуже активна. У складеному звіті ми насвітлили успіхи Союзу Українок Америки, до яких належали Конвенція СУА з її темою "Дитина — майбутнє українського народу," виставка дитячих робіт "Маленькі наші руки", поїздка І. Рожанковської до Осльо і прийом у Білому Домі з нагоди 30-ліття підписання Деклярації Прав Людини. Далі ми згадали про участь Союзу Українок у Комісії Міжнародного Року Дитини (СФУЖО). Ми не забули згадати і про розвиток нашого журналу та для пригадки вручили п. Р. Аншуц один номер "Нашого Життя" Ми згадали про стипендійну акцію і про нашу дальшу працю для Українського Музею, який все ще потребує нашої опіки, хоча він став окремо зачартерованою інституцією. Ми теж вважали за потрібне згадати і про нашу добре наладану адміністрацію.

Забираючи голос у дискусії ми звернули увагу на те, що імпрези Ради, які відбуваються в обідовій перерві є недоступні для жінок, які працюють, а ціни вступу є дуже високі. Ми теж зайняли становище в справі оборони політичних в'язнів. У відповідь голові референтури людських прав, яка домагалася підтримки Ради для оборони переслідуваної жидівки, ми узагальнили цю резолюцію в цей спосіб, щоб вона охоплювала також і наших жінок та жінок в інших країнах.

26 квітня відбулася святкова частина проголошення д-р Мері Аллен Енгле "Жінкою Року" Делегатками на цю урочистість були Люба Волинець і Христина Навроцька. Також були присутні інші членки Союзу Українок. Атракцією цієї святкової зустрічі була виставка "Маленькі наші руки" Виставка ця, якою опікується 83 Відділ СУА, була фахово оформлена п. О. Федуном та своєю красою, погідними фарбами і тематикою ішла в розріз із потрясаючим фільмом під заголовком "Хто обороняє права дитини", який на цю нагоду вибрала Національна Рада Жінок і який відзеркалював жахливі знущання батьків над дитиною в Америці. Присутні запитіли різницю...

О.С. Процюк

НАША ОБКЛАДИНКА

15 травня 1979 минає сорок літ від смерти Павла Ковжуна, який помер у Львові проживши всього 43 роки.

Павло Ковжун народився 1896 року в Овруцькому повіті на Волині. Виріс на Київщині і в Криму. Мистецтва вчився в Київській Художній Школі. Перша участь у виставці в Полтаві, пізніше в Києві. За часів української державності працював для преси і виготовляв військові грамоти.

До Галичини переїздить після упадку УНР в 1922 р.

Коротко схарактеризуємо цього мистця, вичисляючи ділянки його праці та зацікавлень.

жать до найкращих українських книжкових знаків першої половини ХХ-го століття.

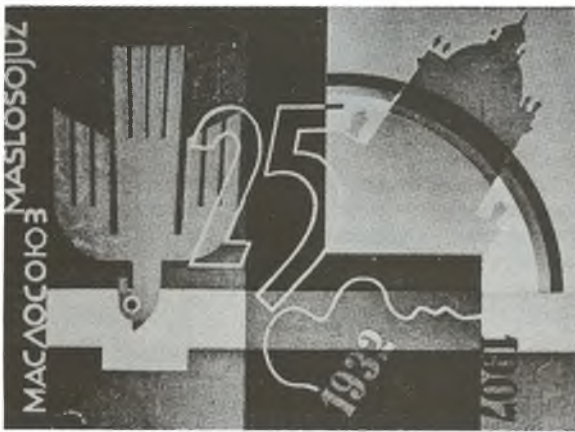
Як і Нарбут особливу увагу присвячував Павло Ковжун гарній букві, малим екслібрисам, українському шрифтові. Чи він не перший наш мистець, який займався мистецьким афішем, рекламою тощо.

Його діяльність не обмежувалася до власної творчості. Ще в Києві заснував разом з Семенком "футуристичний Мистецький Гурток". У Львові з Михайлом Осінчуком і Ярославом Музикою зорганізували "Асоціацію Незалежних Українських Мистців" (АНУМ). Як секретар цього товариства удержував зв'язок з нашими мистцями в Галичині і поза нею

Цадкін, Шагаль, Громер, Модільяні, Леже, Дюфі, Лют, Ван Донген, Фужіта та інші. Навіть полякам не вдалося тоді притягти на їх виставки стільки західних мистців.

Інша ділянка, якій Павло Ковжун присвятив немало часу, сил, трудів і старань це журнал "Мистецтво", якого п'ять кварталників появилось у 1932-1936 рр. Ще сьогодні, коли переглянути рідкісні примірники цього журналу його високий рівень, багата тематика захоплює.

Найти там можна статті різних авторів в тому теж Павла Ковжуна про окремих малярів наших і чужих, про мистецькі напрямки, рецензії тощо. Провадив рубрику "Пензлем в око", якої острота, гумор і сатира, якже

Павло Ковжун. Кольорова Афіша — 1932 р.
Pavlo Kovzhun: Poster — 1932.

Павло Ковжун: Екслібрис
Pavlo Kovzhun: Ex libris.

В мистецтві його ім'я закріпилося передусім у графіці, хоч залишив він теж деякі малі олії, а теж малював в Галичині церкви.

Графікою цікавився ще за шкільних часів у Києві. Останніх 17 літ життя провів у Львові. Йому треба завдячувати зріст зацікавлення видавців книжковою графікою. Досі про оформлення книжкових видань мало хто дбав.

За словами В. Поповича:

Найбільшу майстерність досягнув Ковжун в екслібрисах і в ініціалах. На заграничних виставках його екслібриси здобували зацікавлення, признання і навіть нагороди (Лос Анджелес). Якраз у такому маленькому творі, як екслібрис, пізнати вартість і якість мистця, його творчу уяву, інтелігентність, смак і професійне знання. Крім кількох екслібрисів В.Г. Кричевського, екслібриси Ковжуна нале-

(Париж, Прага, Відень, Берлін, Варшава) а до деякого часу з Києвом і Харковом. Збирав архів, фотографії і відомості про сучасних йому й давніх мистців. В тому часі відбулося у Львові понад 10 виставок на високому рівні. У цитованій вище статті В. Поповича читаємо:

Виставки АНУМ у Львові мали високий рівень і за них українці діставали признання навіть від поляків і жидів, які, як відомо, не були прихильно наставлені до нас. До участі в цих виставках Ковжун запрошував, крім галицьких, усіх заграничних наших мистців, а після виставки він їм ще вислав витинки з газет із рецензіями про виставку. Наші виставки мали такий розголос, що навіть відомі західноєвропейські мистці не відмовлялися від участі в них. У 1930-их роках було у Львові дві виставки, на яких, поруч наших мистців, виставляли: Пікасо, Дерен, Северіні, Тоцці,

пригодилася б нашій сьогоднішній мистецькій критиці.

Не обмежувався до статей у тому журналі, а писав до різних часописів. Дописував Павло Ковжун під псевдонімом Марії Пеньковської до різних львівських журналів як "Жінка" і інші. Плянував видавати монографії про різних мистців, інколи забутих чи мало знаних. Заохочував наших мистців пошуквати за слідами наших малярів у заграничних мистецьких осередках.

Це тільки короткий нарис тих усіх плянів і намірів, які плекав Павло Ковжун, коли несподівана хвороба перервала його життя.

Володимир Попович порівнює Павла Ковжуна з Нарбутом:

Подібність Ковжуна з Нарбутом була не лише в трагічній долі, Нарбут помер ще молодшим від Ковжуна,
Докінчення на ст. 36.

**ЧОРНОГОРА,
ТВЕРДИНЯ
ГРОМОВИХ
ВОЛОДАРІВ**

*В Черногорі нічка ясна
Місяць світить, місяць мріє.*

Наш співробітник д-р Іван Сеньків прибув у квітні з Західньої Німеччини до США, а на початку травня буде в Нью-Йорку. Користаючись з того Український Музей запросив гостя дати доповідь на тему: "Народні вірування в сатану, чортів і злих духів". Один розділ цієї доповіді містимо тут у скороченні. Можливо, що це число дійде до читачів після доповіді, але пишемо це напередодні її.

Забудьмо на хвилину про те, що ми в Нью-Йорку і перенесімося думкою в Україну, а саме в Черногору, цей імпозантний і найвищий гірський масив українських Карпат. Гляньмо на вершини Черногори: Петрос, Піп Іван, Гутин-Томнатик, Туркул і врешті на Говерлю, цю королеву українських Карпат, високу на 2061 м., з-під якої випливає ріка Прут.

В Черногорі багато просторих полонин, шпилькових лісів і кедрових ялиників. Високогір'я заняті криволіссям сосни — жерепу, зеленої вільхи, ялівцю та чагарниками рододендрона. Склі і розсипи прикрашують весною і літом високогірські квіти, як незабудька альпійська, карпатське жовтозілля, альпійська геранія та інші.

В повітрі чути дивовижні голоси високогірських птахів, які гніздяться в Черногорі понад 1800 м над рівнем моря, як: щаврик, альпійська заварушка, пугач, сова, глухар, тетерев, якого гуцули назвали по своєму тетерюк, дрозди, зяблик та інші.

В далечині дрімають шпиці гір з їх льодовиками, сніговими обвалами і метелицями, які трапляються

1. С. Шишко. Дорога на Криворівню (Черногора)

Chornohora in the Carpathians.

2. Черногора — Білий камінь.

Chornohora in the Carpathians.

3. Черногорські дєбри

Chornohora in the Carpathians.

тут не раз серед літа. Але бувають у Чорногорі також гарні дні й погідні ночі. Хто бував у Чорногорі, не забуде її чарівних місячних вечорів: найгарніший вид на Чумацький шлях і темногубий обрій, який тоне в сяві міриад зірок. Чарівний вид зоряного неба збуджує в душі людини відчуття вселенної безконечності, з якою сполучують нас три містичні шляхи: шлях туги, самоти та шлях молитви.

Згідно з народнім віруванням кожна людина на землі має свою зірку на небі — символ людського життя. Сила світла поодиноких зір відповідає життєвій силі її годованця на землі. Зорі молодих людей і дітей горять ясно, старших слабше, а стариків цілком слабо. Як на небі згасає зірка, вмирає одночасно її годованець на землі. На вид метеора, який падає ясным луком додолу, христилися мешканці наших гір і казали: "от скінчилася комусь пісонька життя"

В Чорногорі лежить похований Довбуш і гуцульська свобода:

Ясна нічка в Чорногорі,
Світить місяць з зіздочками.
З легінями тисяч двісті
Квапить Добуш облазами.

В Чорногорі сонце сходить,
Чорногора в світлі тоне,
А в скалі там десь глибоко,
там сова, десь плаче, стоне.

А сова десь затужила,
що аж серце в грудях мліє, —
В Чорногорі нічка ясна,
місяць світить, місяць мріє.

Але Добуш їй не чує,
бо в могилі вже не чути
Ані пісню Добушеву,
Ні флюяри слезні нути.

(3 поеми "Добуш" Ю. Федьковича)

3

2

6 травня велике пастуше свято (23 квітня старого стилю) це день св. Юрія, патрона весни і полонинського ходу. Почавши від Юрія висилали мешканці Карпат і Підгір'я свою худобу в полонини, де літувала чотири місяці аж до другої Богородиці (8 вересня) — свята Різдва Пресвятої Богородиці.

Годівля і випас худоби були для мешканців Карпат довгими віками, і є досі, основою їх життєвої екзистенції, тому полонинський хід і всі праці зв'язані з випасом були під опікою космічних патронів — трубачів, яких під впливом церкви заступили з часом святі: Юрій, Микола і Петро. Як вони дбали за здоров'я і випас худоби, оспівується в одній колядці:

Ой з-за гір, з-за гір з-за полонин
та виплинули білі хмароньки.
Ой то не хмароньки, а все білі вівці
А за вівцями три вівчарики.
Три вівчарики, усі три святії:
Один вівчер святий Юрій,
А другий вівчер святий Петро,
А третій вівчер святий Микола.
Посходилися вони на порадоньку,
що в котру днинку вівці мішати:
Будем мішати у понедільчик,

**Будем мішати тай трембітати.
Як заграв Юрій у свою
Трембітку тай мідяную,
Пішли голоса по всіх
Буковинках, по всіх полонинках.
Усі долини тай зазеленіли,
Усі полонини тай у цвіту стали.
Тай соловії повилітали,
Повилітали тай защебетали.
Тай усі овечки та заблеяли,
Тай вівчарики заспівали:**

**На високій полонині буйний вітер віє,
Яка весна веселенька все си зелене.
Якаж тота полонинька весела, весела,
Як до неї вирушили худібка із села.
Ідеш душко в полонинку
Там меш літувати,
А мині би молоденькій
Журу кочувати.**

Гора Грегит в Черногорі.

Chornohora in the Carpathians.

Співи птахів (які д-р І. Сеньків має награні на тасьмі і які присутні на доповіді почують) відігравали в староукраїнських культах плодючості землі дуже важливу роль. Нарід утотожнював їх з душами померлих родителів і закликав щороку на весні хоро-водними танцями і співами до себе. Соловії, зозулі, жайворонки і ластівки були не лише звістунами весни, але вони також приносили весну, тобто тепло, плодючість, життєву радість, розквіт природи. В концертах беруть участь інші птахи як дрозди, вільшанки, ворони і дятелі. Їм акомпанують раз зблизька, а раз здалека жаби, це простолюддя наших луґів, озер і рік. Слухаючи, сприймете повне відчуття української природи, яка пробуджується до нового життя і гуде, гуде, звучить радістю і співом.

Чорногора це наш Олімп, але не староукраїнських богів і богинь, лише громових володарів, бісів, відьом і упирів. Вони перебувають тут постійно в скалах, безоднях і в криволіссях. Але найбільше товпляться вони коло черногорських озер, положених високо між горами, як озеро Данцер або Гутин Томнатик. Багато чортів злітається сюди з лісів, полонин і нетрів на відьмачі розійгри і оргії, які відбуваються тут на берегах черногорських озер. Озера ці зачаровані і небезпечні. Хто відважився б вступити в таке озеро, того зразу тягне таємна сила в глибину, а хто кинув би камінь в темносиню воду, зразу буде чути грюкіт громів і гомін наближення бурі.

Народне повір'я каже, що на берегах чорногірських озер є розташована велика індустрія громових царів, володарів, чортів і відьом. Це центр їх постійної агресії і загрози для цілого світу. Тут виробляють вони градові кулі різної величини і сили удару. Тут чортівські стратеги видумують різні роди таємної зброї на біду людям та природі. Відьми пакують їх в мішки, а чорти розвозять їх крилатими кіньми по цілім світі.

Небезпеку черногорських громових володарів

були в силі відчуті і зрозуміти лише наші віщуни, заклиначі, градовники і хмарники. Це нащадки староукраїнських чарівників, жерців і волхвів, які поодиночі виступали до боротьби з демонічними силами природи. Знаряддями їх надприродньої боротьби були чари і магія: замовлення, таємні рухи рук, ніг і очей, дальше-різні заборони праці у визначені дні і свята. Магічні борці приготувалися до своєї професії довгі роки. Вони постили і святкували дні громових святців: Прокопія (21. VII), Гавриїла (26. VII) Кирика (28. VII), Марини (30. VII) Пантелеймона (9. VIII), врешті пророка Іллі (2. VIII).

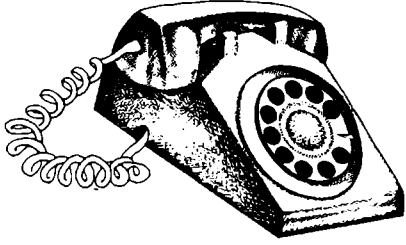
В ці дні громові віщуни до нікого не говорили, лише шепотіли замовлення і молитви. До сходу сонця ходили вони по воду до дев'ятох джерел, поклонялися сходячому сонцю, джерелам і ватрі (вогню).

Не раз лазили вони цілими днями мовчки по лісах і підглядали де гадина чатувала на жабу або інше сотворіння, щоби його живцем проковтнути. Тоді заклинач блискавично рятував життя невинного сотворіння терновою паличкою. Завдяки цьому добродійству прибирала тернова паличка магичну силу, потрібну віщунів до оборони перед градовими хмарами.

Коли в природі залягала гробова тиша і здалека було чути грюкіт громів, тоді люди і худобина були дуже неспокійні. Вони інстинктивно відчували, що надходить чортівська небезпека. Тоді проти демонічних сил виступали градові заклиначі самітньо і наго. Була це культова нагота, потрібна до збільшення антидемонічної сили.

Спершу заклинач закресляв паличкою в повітрі границі, які градові володарі не сміли переступити. Потім з піднесеними вгору руками і з грізною міною кричали вони до темних хмар: "Заклинаю вас громи, громовинята, тучі, тученята, ідіть на ліси і дебра. Тут до нас не маєте права!"

Докінчення на ст. 17

Тільки між нами і телефоном ...

ТІЛЬКИ ТАК, ЯК Я СКАЖУ!

Чи це вперше доводиться чути про самозагарбницьке право деяких людей на "єдину правильну думку?" Яюсь довелось мені зупинитись на кілька днів у моїх знайомих у містечку Х. У домі моїх приятелів відбувалась "невеличка драма"

— Пані Любо, хтось уже мусить в'яснити моїй дружині, що рівень громадської зрілості (а, може, й індивідуальної також!), серед т. зв. "проводу" нашого містечка є пренизький. У цих людей знання премале, а здоровий розум придушений у їхніх превузьких головах — Голосом пророка, якого пророцтва вже здійснились, повчав дружину господар дому, пан Петро.

Що щось болюче й прикре сталося для його дружини, п. Віри, — було ясным. Що це саме було, виринуло швидко наверх і, мабуть, уже було дискусюване багато разів цього тижня у моїх приятелів.

Пані Віра поспішила подати факти зі своєї сторони: їхнє містечко відвідала група артистів з СРСР. Тому, що серед них була група українців, п. Віра та її приятелька Людмила, пішли на концерт. Перед залєю група українців роздавала летючки про російський імперіалізм, русифікацію і т.п. Віра й Людмила взяли летючки й роздали своїм сусідам. Та одна з осіб, що роздавала летючки крикнула до них "скандал! Ви зрадники!"

Тут пан Петро мусів продовжувати дальший опис подій цього "скандалу!"

— Уявіть собі, що за кілька днів треба було чомусь там скликати місцеву Управу УККА, у якій є і Віра і син пані Людмили. От, очевидно, наші всезнаючі та всемогутні місцеві "боги" не повідомили ні Віри, ні сина п. Людмили про ці збори. На запит когось з присутніх, чому нема тих двох членів Управи, ця сама пані, що кричала "скандал", відповіла: "це непевний елемент, ми їх більше не можемо сюди кликати. Ось вони вже пустили свою фарбу!"

І так одна криклива особа зуміла стероризувати решту управи, яка побоялася закиду "зрадник", і двох довголітніх громадських активістів (і делегатів до УККА від своїх організацій) так "видворено"

— Ох, Петре, це щойно свіжа справа. Наша громада не є аж така наївна! Яюсь воно ще в'ясниться та унормалізується!

— Хм, ти мені навіть не обіцєю такого, бо не повірю, Віро! Я тобі давно казав, що за твої довжезні

роки справді відданої і важкої праці для громади тут ще хтось тобі таки добре "подякує"! Та криклива жінка (з летючками) нічого конкретного за останніх 20 років для громади не дала. Вона вміє кричати, критикувати, найвище роздавати летючки і конечно хоче стати розумом і совістю цілої громади. А що і першого і друго у неї самої мало, то пробує стилем всяких диктаторських вислугачів кричати" цей зрадник, бо думає інакше!"

Тут довелось і мені вже висловити здивування, що одна особа може мати вирішальне слово у місцевому проводі УККА. На це мене поінформовано, що справа ще й у тім, що чоловік цієї жінки є впливовим членом однієї голосної організації, отже тому не було багато охочих цій жінці протиставитись...

— Пані Любо, бачите, треба додати, що коли з нашого міста кілька осіб поїхали в Україну до рідні, то ця жінка також називала їх зрадниками і "непевними типами"! Але коли пізніше її брат і дочка поїхали, то вже було інакше!

Тут мова дійшла ще до опису подорожі Гулівера, який зустрів дві групи людей, що почали війну за це, з котрого кінця порядні люди повинні варене яйце розбивати. Одним словом, стара справа: брак толерантності обмежених людей до поглядів інших осіб А, може, й брак довір'я і до свого власного розуму, бо легше на когось кинути каменем, когось очорнити, як признати йому право на інший погляд. Це робили і роблять диктаторські режими століттями: всі "зрадники", якщо не поведуться так, як я! І, на жаль, ця сама ментальність є і серед деяких наших "діячів", які дуже часто чинюь думку беруть і повторюють, не роздумуючи над нею.

— Пані Любо, я дальше кажу Вірі, що шкода її праці тут, якщо ми ще на такому низькому рівні, що хочемо накидувати один одному, як хто має поводитись чи думати. Відразу пізнати, чому ми втратили свою державу, чому.....

І так пан Петро докінчував своїй дружині лекцію, про громадську невиробленість, невдячність і т.п. А Віра таки оптимістично дивилась на цю ситуацію, що хіба ще цю справу полагодить, і хтось за нею обстане.

Чи обстане?

Любов Капинович

КАЛЕЙДОСКОП ЖІНОЧОГО ЖИТТЯ

Упорядкувала Світлана Луцька-Андрушків

УКРАЇНА

- Київ. Жіноча пара акробатів Надія Тищенко і Маргарита Кухаренко здобули звання абсолютних чемпіонок світу в змаганнях з жіночої акробатичної гімнастики в Софії (Болгарія). М. Кухаренко це студентка Київського інституту фізкультури. Н. Тищенко — вчителька фізкультури в київській народній школі. Крім особистих виступів, обидві акробатки виступають в ролі провідників збірної команди акробаток Радянського Союзу.
- У київському видавництві "Радянський письменник" появилася в 1978 році книжка Івана Пільгука "Марія Заньковецька: роман", в якій висвітлюється життя і творчий шлях артистки Марії Заньковецької. Наклад: 30.000 примірників.
- Літературну премію ім. Лесі Українки на 1979 рік було присуджено дитячій письменниці Марії Пригарі за вибрані твори в двох томах "Вірші та казки", "Повісті та оповідання", Київ, вид-во "Веселка", 1978. Творчість Марії Пригарі складається переважно з літератури для дітей і юнацтва. Плідно працює письменниця і в галузі перекладу. М. Пригара народилася в Москві 1908 р. Закінчила Київський інститут народної освіти в 1931 р. В 1945-1950 роках була заступником редактора журналу "Барвінок"
- У Київському республіканському виставочному павільйоні відкрито виставку "Український килим" Представлено тут килими від 18 до початку 20 століть та найкращі сучасні тематичні й орнаментальні зразки. Як відомо, центрами виготовлення килимів на Україні є Решетилівка на Полтавщині, Дегтярі на Чернігівщині, Клембівка на Вінниччині, Глиняни на Львівщині та Косів на Івано-Франківщині.
- Політ'язень Стефанія Шабатура, що закінчила п'ятирічний термін ув'язнення в радянських концтаборах, перебуває тепер на засланні в Курганській області РРФСР. Вона одержала відмову на своє прохання про дозвіл емігрувати на Захід.

КАНАДА

- Торонто. 23 лютого 1979 в готелі Шератон відбулася пресова конференція перед англомовною і етнічною пресою, телебаченням і радіо з Надією Світличною. Всі англомовні щоденники з 24 II помістили її світлину та прихильно зреферували її виступ. Того самого дня відбулася зустріч з українською громадою Торонто, на якій Надія Світлична відповідала на численні запити щодо її ув'язнення та сучасної ситуації в Україні.
- Фірма "Євшан Рекордс" випустила недавно нову пластинку "Тріо Осінь" Виконавці молоді дівчата, пластунки з Сент Кетеринс: Оля Коробайло, Надя Головаш та Ліда Слоновська. Тріо співає у супроводі оркестри "Кубань" На пластинці записано десять пісень: "Осінь", "Це любов", "Тиша і грім" і інші.

США

- Нью-Йорк. Уляна Мазуркевич, голова Організації оборони Валентина Мороза, її чоловік Зенон і Ірина Скульська, член організації, перші добилися можливості привітати 27 квітня 1979 і вручити китицю квітів українському політ'язневі Валентині Морозові. Зустріч відбулася в United Nations Plaza Hotel о одинадцятій годині ночі. В. Мороз це один з групи п'ятьох дисидентів, яких привезли тут з різних концтаборів і з заслання з СРСР у першій цього роду виміні в'язнями між урядами США і СРСР. Організація Оборони Валентина Мороза, осідок якої є у Філядельфії, сім років активно боролася за звільнення В. Мороза з каторги.
- У травні ц. р. відбувся у Вашингтоні перший Американсько-радянський бібліотечний семінар, в якому взяло участь семеро радянських бібліотекарів. Між ними була присутня Н.С. Кобзаренко, директор української республіканської дитячої бібліотеки в Києві. Вона доповідала на тему "Бібліотечна обслуга дітей в Радянському Союзі"

Докінчення на ст. 17

НЕ ТАКА МАМА

Звичайно у травні, коли зближається прийнятний у широкому світі, та у нас День Мама, появляються на сторінках нашої преси десятки більш або менш сентиментальних нарисів, спогадів, оповідань про українську маму. І звичайно вона у них терпляча, героїчна, сильна духом — на цей день піднесена на п'єдесталь матері-страдальниці.

Це добре і правильно — але чи можна нам, що вміємо уживати пера, рік за роком поминати мовчанкою тутешню, сучасну українську маму, що сама вже дозрівала поза батьківщиною і яка не може виказатися ніяким героїзмом, терпіннями, переслідуваннями, а живе звичайним, буденним життям?

Однак, яке складне, хоча повне добробуту та вигідне життя. Скільки обов'язків і великих відповідальностей кладе на сьогоднішню молоду маму українська громадськість! Із них найважливіший — виховати дітей на свідомих членів цієї української спільноти. Як легко "батькам народу" про це деклямувати на зборах, писати в палких закликах. В щоденному житті української мами — це постійна безперервна боротьба з докільцями, з мовою, телевізією, школою, зміненими моральними стандартами. Це постійний конфлікт з дітьми на тему: "чому мені цього не вільно, чому я маю бути інакшим"?

Як важко у тих буднях найти золоту середину, погодити два так різні світи, вдоволити "старшу генерацію", і яка велика спокуса, піддатися та піти по лінії найменшого опору.

А де-ж тій звичайній, негероїчній мамі шукати відповіді на її "малі" проблеми, шукати підтримки, щоб далі боротися за душу української дитини? В церкві, в школі, в жіночих чи молодечих організаціях?

На жаль наша так гарно зорганізована спільнота куди скоріша до осуду як до помочі. І тому більше сиплеться громів на молодих мамів, як є простягнутої до помочі руки. Від них вимагається так багато: бути примірними мамами і жінками, бути остоею української родини, але і рівноправною громадською діячкою. У практиці це значить: спекти торт і голодувати під советською амбасадю, бути шофером дітей на українознавство, до Пласту, на танки — та бути активною в управах різних товариств, пошити строї на дитячу виставу але і купити квитки на цю ж саму, бути у постійному поспіху, але завжди задержати спокій та терпеливість.

Як бачите, у всьому тут вичисленому немає нічого трагічного, нічого героїчного, нічого щоб викликувало подив чи захоплення. Отож пощо і згадувати, скажете.

Але як кожна спільнота так і наша складається з виїмкових одиниць і пересічних українських матерів, які виконують як найкраще уміють свій щоденний життєвий обов'язок.

І саме їх хотілося б сьогодні в День Матері згадати та передати їм теплий, сердечний привіт!

О-КА

ЗНАХІДКА НА КИПРІ

Лариса Гординська з Верони, Н. Дж., вже четвертий рік у літніх місяцях працює над археологічними розкопками на Кипрі, спочатку як студентка, а згодом як член штабу. Об'єктом розкопок є долина Василікос на півдні острова. Директором того проекту є проф. Аян Тодд з Брендяйс університету, а самі розкопки ведуться коштом Крайової наукової фундації. Завданням того проекту є знайти в згаданій долині усі місця поселень, від часів доісторичних аж до середньовіччя. Проект займається також розкопками недалеко в Калавасос-Тента, з наміром зреконструювати життя й економічні умови неолітичного поселення. Лариса завідує секцією розкопок, де вона відкрила кам'яну будову з часів 6-го тисячоліття до н. Хр. До цікавих знахідок там належать посуд видовбаний у камені.

Незалежно від цього проекту, Лариса під час будови фундаментів дому біля старої церкви спостерегла череп'я, яке наведено її на слід 13 поховань з бронзової доби — приблизно 1800 р. до н. Хр., тобто сучасну першій фазі палат у Кнососі на Креті. Ті могили дали понад 300 об'єктів т. зв. червоної кераміки, з чого половина посуду була зовсім не пошкоджена. Знахідка збагатила Кипрський національний музей у Нікозії збіркою прегарно розмальованих збанків.

Лариса Гординська студіювала спершу літературу і мови в паризькій Сорбоні, згодом перейшла на студії антропології й археології до Пенсильвенського університету в Філадельфії і після градуації почала працю над докторатом

з археології в Брендяйс у-ті у Валтам, Масс. (біля Бостону). Крім різних сучасних мов, знає стару вавилонську і новогрецьку. Лариса є дочкою мистця Святослава і Мирослави Гординських з Верони, Н. Дж.

ВІРА ВОВК

Письменниця, літературознавець,
перекладач

У сьогоднішньому числі містимо рецензію на книжку, яка вийшла стараннями Віри Вовк у португальській мові в Бразилії. При тій нагоді пригадаємо, а, може, декого познайомимо з цією непересічною постаттю.

Спершу кілька відомостей про її життя, освіту, працю. Віра Вовк, це літературний псевдонім Віри Селянської. Родилася Віра Селянська у Бориславі, але росла й до школи почала ходити у Кутах над Черемошем, де її батько д-р Остап Селянський одружений з д-р філ. Стефанією Звонок, був лікарем. Середню освіту почала у Львові в гімназії УПТ, кінчала у вищій школі "Кляра Шуманн" у Дрездені. Після того студіювала германістику, славистику й музикологію в Університеті в Тюбінген (1945 - 49). Ступінь доктора осягнула в Папському Католицькому Університеті Ріо-де-Жанейро. Уже пізніше студіювала порівняльне літературознавство в Мюнхенському Університеті (1956 - 57), і в Колумбійському Університеті в Нью Йорку (1964).

Була викладачем німецької мови й літератури, поетики і порівняльного літературознавства в Філософському Факультеті Св. Уршули в Ріо-де-Жанейро де від 1968 стала дійсним професором. Від 1968 р. є викладачем порівняльної літератури й теорії літератури в Федеральному Університеті в Ріо-де-Жанейро. Викладала німецьку мову в Культурному Інституті Бразилія Німеччина в Ріо-де-Жанейро (1957 - 1965), є професором теорії літератури в Філософському Факультеті в Кабо Фріо від 1974 р.

Цей сухий, хоч необхідний, перелік треба доповнити тим, що Віра Вовк є членом Об'єднання Письменників "Слово", членом УВАН, Українського Католицького Університету ім. св. Климентія Папи, а теж Пен-Клубу в Бразилії якого була представником на міжнародних конгресах в Осльо (1964) та Югославії (1965)

Любилиам літератури відоме її ім'я як авторки поезій які появлялися на сторінках "Сучасности" у збірках ОУП "Слово" і інших, але теж у вісьмох збірках поезій. Подібно теж і проза її

авторства крім сторінок періодиків вийшла у чотирьох книжках. Драма "Смішний святий" була друкована у Збірнику "Слова" за 1968 р.

Окремо треба згадати численні переклади відомих творів світової літератури на українську мову, які довершила Віра Вовк або самостійно, або у співпраці з відомими нашими літераторами. У списку тих творів найшлися Рабіндраната Тагоре, Поль Кльодель, Пабло Неруда, Фрідріх Дюррематт, Федеріко Гарсія Льорка, Стефан Георге, але теж поезія Квебеку тощо.

Як сказано у нашому сьогоднішньому числі містимо рецензію на одне з видань яке завдяки Вірі Вовк появилося у 1977 р. в Бразилії. Воно є одним з численних, які появилися завдяки ній. Це ціла низка хрестоматій української літератури в перекладі на португальську мову. Тим займається Віра Вовк від 1959 року і досі має вже за собою десяток таких видань, крім окремої збірки казок Сковороди (1978). Не тільки "Viburno Rubro" про яку мова далі, але усі видання вражають не тільки старанною добіркою літературних творів, але теж репродукцій мистецьких творів, у розкішному оформленні.

Як досі нема хіба іншого українського літератора, який з таким завзяттям і запалом, не говорячи про професійне знання, зайнявся б поширенням нашої літератури серед чужинців. Не хочеться вжити трохи витертої уже фрази про орання цілини, але вона якраз дуже відповідна для окреслення тої праці, яка вимагає не тільки труду, але і вміння з'єднати співробітників, а теж і вкладу грошей. Уже коли

книга появиться постає друге завдання: поширити її так, щоб вона нашлася на полицях усіх важливіших наукових і загальних бібліотек. І тут виростає перед нами завдання, спричинитися до того щоб книжка сповнила свої завдання.

Перед складовими частинами США, Відділами і Округами стає нова можливість допомогти у тому ділі: вишукувати й притягати спонзорів, які закупували б цю книгу для різних бібліотек. При кінці бжучого року Віра Вовк плянує відвідати США. Можливо буде гостити у різних наших осередках. Найкращим привітом і об'явом нашого зрозуміння і гостинности буде поміч в поширенні цієї, а, може, й інших чужомовних книжок. Наша гостя напевно буде мати списки і адреси бібліотек, на яких їй особливо залежить. Хоч до приїзду Віри Вовк ще кілька місяців, але треба заздалегідь присвятити тій справі свою увагу.

"VIBURNO RUBRO"

Найміцнішим воїном кожної нації, на мою думку, є живе слово. У вислові гарної, плеканої мови, нащадки в непомітний спосіб вивчають історію, літературу, звичаї та традиції даного народу. Та ще хоробрішим воїном є перекладна література, яка стає духовим зв'язком двох націй. Дуже важлива вона для нас, українців, особливо в сьогоднішній час, коли питання існування нашої нації стає з дня на день активнішим. Чужинці про Україну або знали дуже мало, або цілком нічого не знали. Після другої світової війни українська еміграція розсіялася по всіх закутках земної кулі, і ми мали нагоду переконатися про знання українського питання у наших прибраних батьківщинах. На кожному кроці нас переконували, що українці — це те саме, що росіяни. І тільки наші можливі знання дали нам змогу не перекопати, а тільки захитати переконання наших гостителів, що це дві нації. Про багатство нашої культури та історії — годі переконувати, бо слухач не повірить, книжки ж бо писані в українській мові, доступні тільки для нас. Всі ми того свідомі, проте мало знайшлося таких, щоби відважилися словом захищати свою батьківщину. Причина проста — незнання мови прибраної батьківщини. Починається вивчення мови та тяжка праця над собою. В наслідок такої праці появляється у 1959 році в Бразилії у Ріо де Жанейро "Антологія

Української Літератури" Віри Селянської-Вовк, а в 1977 році твір під назвою "Viburno rubro"

Назва книги — цікава. В перекладі на українську мову це буде "Червона калина", бо "rubro" — значить багряно червоний, а "viburno" це рід дерева. Це слово навіть між знавцями мови мало відоме, тим більше саме деревце. Оскільки ілюстрація на обкладинці має вигляд червоної калини, я б сказала, що "viburno" це червона калина. У нас, українців, червона калина дуже популярна. Цей кущик викликає в нашій уяві меланхолійний настрій, він символічно пов'язаний з нашим побутом. Та для бразилійського народу цей кущик абсолютно нічого собою не представляє. На мою думку, назва такого прекрасного, багатого твору для чужинців занадто абстрактна.

Над збіркою "Viburno rubro" працювала ціла колегія: Віра Селянська, яка вибрала твори, написала передмову, зробила деякі переклади, замітки та упорядкувала книгу; Олена Колодій — переклад поезій; Анна Марія Мурісій — переклад прози; Гелена Е. Фернандез та Аїла де Олівейра Гомез — перевірка перекладів, Микола Гець зібрав бракуючі матеріали та був дорадником, а головний перегляд зробила Марія

Тереза дос Сантос Арантес. Як видно, над твором працювало багато людей і тому не дивно, що твір вийшов високоякісним, прекрасним та багатим. Ті, що робили переклади, мусять докладно володіти обома мовами, як українською, так бразилійською (португальською). У своїх виразах вони використали чудові, поетичні, м'які, типові для бразилійської мови, вирази. Переклад вільний, однак зміст та ідея відповідає оригіналам. Матеріал до перекладу вибраний дуже влучно. У твір увішли наші визначні клясики, поети та прозаїки, та заступлені усі напрямки в літературній творчості. Згадано про славні твори зі середньовіччя, є уривок із "Поучення дітям" Володимира Мономаха, Слово о полку Ігоревім, уривок із полеміки Івана Вишенського; з часів барокко — Григорій Сковорода, Теофан Прокопович; представники українського клясицизму та романтизму — Іван Котляревський, Григорій Квітка-Основ'яненко, Тарас Шевченко, Микола Куліш; реалізму — Степан Руданський, Іван Франко, імпресіонізму та експресіонізму — Леся Українка, Михайло Коцюбинський, Василь Стефаник, Ольга Кобилянська, Богдан Лепкий та інші; а врешті представники модернізму — неоклясики, як Михайло Драї-Хмара, Максим Рильський, Юрій Клен, Зеров, — лірики, як

Микола Бажан, Євген Плучник, прозаїки — Аркадій Любченко, Антоненко-Давидович, Остап Вишня, Микола Хвильовий та інші. Тут переклад поезій Олени Теліги, Василя Барки, Оксани Лятуринської — можна сміло сказати, що перлини української поезії та прози були вміщені у твір "Viburno rubro"

Як бачимо, твір цей дає змогу познайомитися в загальному з багатою українською літературою, з її культурою та мистецтвом. Чужинець, у цім випадку бразилієць, прочитавши цей твір, зробить собі свій образ про українську націю, з радістю та насолодою буде читати перекладну українську літературу та з приємністю буде тримати таку книгу у своїй домашній бібліотеці.

А ми, українці, мусимо бути щасливі та горді, що маємо таких людей, як колегія твору "Viburno rubro", які використали своє знання та здібність передати багатство української літератури чужій нації та познайомили її з українською високою культурою. Автори доказали цим твором, що українська тимчасово поневолена, нація на літературнім полі стоїть нарівні з іншими націями і що ми не є нація меншевартісна.

Н. К.

Докінчення КАЛЕЙДОСКОП

• Жіночий чин монахинь Місіонерок Милосердя, який був заснований в 1950 році в індійському місті Калькуті і нараховує 1,557 членок, відносно недавно заложив свій дім у дільниці Савт Бронкс у Нью-Йорку. Тут проживає і працює 18 сестер. Ціль цього чину жити серед убогих і допомагати "найбіднішим з бідних" — це стосується до матеріальної і духової вбогости. Сестри доглядають людей, які не можуть з різних причин вийти з свого помешкання, провадять кухню і дім для жінок — жертв побиття їх чоловіками, вчать дітей катехизму та виконують різні діла милосердя для потребуючих.

Докінчення ЧОРНОГОРА

Бувало, що громові володарі дійсно якби послушали заклиначів і сунули на ліси і скелі, не роблячи людям шкоди.

Але бувало, що чорні хмари не зважаючи на погрози і заклинання не рушилися з місця. Заклинач бігав тоді як божевільний від однієї хмари до другої, кричав і благав... все надаремно! Але заклинач не капітулював перед чортами. В останній хвилині обертався він до них задом, демонструючи в той спосіб свою погорду до них. Цього чорти не могли перенести і відходили з понурими мінами.

Лист до Редакції

З признанням дякую 75-му Відділові Союзу Українок Америки у Ньюарку — Ірвінгтоні за пам'ять про мене сеньйорку Союзу Українок.

У Великодню П'ятницю прийшло до мене кілька членок того Відділу враз з головою Еною Сагалів зі святочним подарунком. Голова побажала мені щасливих Свят Воскресіння та вручила велику миску прибрану вишиваними серветками і барвінком, в якій була бабка, ковбаса, крашанки та "всякія сніди", згідно з українським звичаєм — з горіючою свічкою, яку я мусіла загасити. Все було вже посвячене. Ця несподіванка мене зворушила, а як зучуваю подібний подарунок дістало кілька старушок.

75-ий Відділ Союзу Українок, який об'єднує молодих жінок, взяв собі за ціль поміч і опіку немічним старим людям: відвідують хворих старушків по шпиталях і обдаровують їх, полагаджують по урядах їхні справи, бо деякі з тих старших людей не можуть і не вміють цього самі зробити, а часто не знають англійської мови.

Хай Господь помагає і благословить молодих союзнок у їх добрих ділах!

З вдячності за їх корисну працю складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Софія Олесницька

Ірвінгтон 8 травня 1979 р.

З'їзди ОКРУГ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Протягом квітня відбулися такі Окружні З'їзди:

4/1/1979 Округа Нью Джерзі — головою перевибрано Лідію Гладку. Іванна Рожанковська, голова СУА відвідала Округу та була присутня на з'їзді.

1 квітня 1979 Округа Південний Нью Йорк — головою перевибрано Теодозію Кушнір. Екзекутиву СУА репрезентувала Олена С. Процюк.

28 квітня 1979 Округа Нова Англія — головою перевибрано Ірину Скождополь. Екзекутиву СУА репрезентувала Ірина Кіндрачук.

29 квітня 1979 Округа Північний Нью-Йорк — головою перевибрано Іванну Мартинець.

СУА репрезентувала Люба Волинець.

На цьому закінчилися З'їзди Окружних Управ Союзу Українок. Усім 9 головам та їхнім Округам Екзекутива СУА бажає якнайкращих успіхів в їхній праці.

Олена С. Процюк
пресова референтка

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ ВПЛАТИЛИ В ЛЮТИМ 1979 р.:

1.250.00 дол.:

Неоніля Кліш, Філядельфія

225.00 дол.:

71 Від. СУА, Джерзі Ситі

По 200.00 дол.:

Григор і Анастасія Мисишин, Спрінгфілд (201.00)

Д-р Євген Мартинюк, Акрон

Йоганна Михайленко, Саскатун

Марія Душник, Бруклін

Д-р Юрій і Стефанія Бережницькі, Філядельфія

Д-р Теодор і Анна Небожуки, Вест Сенека

Володимира Русинко, Бофало

Д-р Семен і Ірина Дорошаки, Бофало

По 165.00 дол.:

С. Цуньовська, Австралія

І.Р. Круцько, Австралія

І.З. Новосільські, Австралія

О. Берегуляк, Австралія

Т. Гриневич, Австралія

В.І. Берегуляк, Австралія

Н. Кужиль, Австралія

М. Москаль, Австралія

По 150.00 дол.:

Д-р Роман і Лідія Смики, Ковл Ситі

Хор СУА при 71 Від. СУА, Джерзі Ситі
Ігор і Олександра Макухи, Глендейл, Каліф.

Микола Бойчук, Бриджвотер
Проф. Володимир і Марія Барагури,
Вудгейвен (через 64 Від. СУА)

Д-р Михайло Лоза, Чіктовага (Зі спадку по бл. п. Миколі Пінкасові)

По 100.00 дол.:

Іван Макух, Бофало

Люба Мосевич, Джерзі Ситі

По 75.00 дол.: Андрій Дякун,
Віліямсвіл (за 1978 р.)

По 50.00 дол.:

Іванна і Ярослав Клими, Асторія

84 Від. СУА, Чікаго

Марія Вайда, Вест Сенека

По 20.00 дол.:

Анна Бекер, Бофало

Текля Мандзій, Бофало

В пам'ять **Ореста Мандруска**, який помер дня 20 листопада 1978 р. такі особи складають на стипендії в Бразилії:

Мирослава і Зенон Мандруска 150.00 дол., Д-р А. Креденсер-Ярош 50.00 дол., працівники Ф-ми "Ред Девіл" 47.00 дол., Надія і Ярослав Бігун 50.00 дол., Марія і Микола Кузишин 20.00 дол. (Разом зложили **317.00 дол.**)

Разом 6.078.00 дол.

ВПЛАТИЛИ В БЕРЕЗНІ 1979 р.:

По 250.00 дол.: Євген і Мирослава Наливайки, Лестер Прери

По 210.00 дол.: Мгр. Степан Бойчук, Вашингтон

По 200.00 дол.: Український Братський Союз, Скрентон, д-р Євген і Ніля Стецьків, Тонаванда, Сестрицтво Покрова Матері Божої при УКЦ св. Андрія в Сиднеї Олекса і Іванна Чайки, Бродвю Гайц, д-р Степан Стецура, Парма, інж. Лев і д-р Міра Сагайдаки, Севен Гілс, д-р Петро Гулик, Янгстаун, д-р Іляріон і Анна Домбчевські, Джеймсвіл, Іван і Нелля Вовк, Парма, д-р Володимир і Надія Шкільник, Акрон, Н.Н., Парма, Українське Лікарське Т-во Відділ Огайо, Максим і Юлія Грибики, Австралія, Тамара і Павло Панкевичі Нью Бронсвик, Еммер і Ольга Берчі, Гантінгтон

По 150.00 дол.: Йоганна і Мирослав Гентоші, Філядельфія, Іван і Марія Горбачуки, Бофало, д-р Богдан і Марта Цимбалісті, Джеймсбург, Юрій і Ірина Лаврівські, Тонаванда, інж. Роман і Міра Грабець, Парма, Сестрицтво при церкві Р.П.Д.М., Нью Бронсвик, 55 Відділ СУА, Льюс Анджелес збірна стипендія, **вплатили:** по 20.00 дол.: І. Салук, Я. Стойко, А. Винницька, І. Полотнянка, М. Гац. по 10.00 дол. К. Брікнер, О. Зазуля, М. Пашковська, М. Бучинська. О. Бойко.

По 110 дол.: 93 Від. СУА Гартфорд **вплатили:** По 25.00 дол.: А. Радович, Г. Баландюк, А. Крамар, А. Мерещак. По 10.00 дол.: А. Баландюк.

По 100.00 дол.: д-р Роман Топольницький, Віліямсвіл, Орест і Оксана Кузьма, Гартфорд (перша рата), Михайло Кладочний, Бофало

По 75.00 дол.: д-р Михайло Сайкевич, Бофало

По 50.00 дол., Тетяна і Степан Душенки, Бофало,

По 25.00 дол.: інж. Ярослав Пришляк, Бофало, Марія Крижанівська, Рочестер, Євген Романишин, Вест Сенека

По 20.00 дол.: Надія Гадзевич, Йорктаун Гайц

По 15.00 дол.: Марія Паньків, Тонаванда

Разом 5.155.00

В п'яту сумну річницю смерті найдорожчого і незабутнього **мужа Івана Мосевича** складаю 100.00 дол. на стипендійний фонд для молоді в Бразилії

Люба Мосевич

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

XXXI РІК ВИДАННЯ

ТРАВЕНЬ

ЧИСЛО П'ЯТЬ

ЗАМУЧЕНИМ ДІТЯМ

"Дитина — скарб народу"

Гасло Українського Року Дитини

(Звернення до української спільноти)

У програмі Українського Року Дитини ставимо на першому місці оборону української дитини в Україні. Така була думка діячів цього Року, така була вимога українського загалу, висловлена на III. Конгресі Вільних Українців у листопаді 1978 р. у Нью-Йорку. Така вимога є оправдана, якщо глянемо на долю нашої дитини однаково з сучасної, як історичної перспективи. Коли стаємо на сторожі душі сучасної дитини в Україні, яка зазнає релігійного і національного переслідування, то в історичному минулому найяскравіше видніють голодові геноциди років 1921-1933-1946, із смертю мільйонів українців, у яких діти були першими й найчисленнішими жертвами. Ці знищення-голодості заслуговують не лиш на відмічення в історії, але й на вшанування пам'яті їхніх жертв.

Український Рік Дитини є тією рамою, в яку слід вложити це вшанування в усіх країнах поселення, згадати в молитвах і дії невинних мучеників, які страждали і вмирали лиш тому, що були українськими дітьми. Світова Комісія Українського Року Дитини просить присвятити Замученим Дітям одну з

неділь місяця червня 1979 р. У поодиноких місцевостях відслужити заупокійні Богослуження, а відтак відбути зустріч громадянства з участю дітей, з відповідною для події програмою. Також зложити пожертву на Освітньо-Допомоговий Фонд Українського Року Дитини, призначений на допомогу потребуючим українським дітям.

Про це відмічення повинен довідатися і міжнародний світ. Тому подбаймо заздалегідь про відповідну інформацію для неукраїнських народів та етнічних груп.

Просимо Українську Церкву з усім її духовенством обняти провід у церковних Богослужбах, крайові Комітети Українського Року Дитини, Місцеві Осередки діяльності, школи, організації, товариства і пресу взяти активну участь в акції "Замученим Дітям".

При таких спільних зусиллях наш голос дійде і в Україну і до окупанта, який повинен ще раз довідатися, що пам'ять народу є довговічна, а його спроби заховати історичну дійсність — даремні.

За Світову Комісію УРД

Ірина Пеленська
голова

Христина Навроцька
заступниця

ДОПОМОГОВА АКЦІЯ ДЛЯ ПІВД. АМЕРИКИ

Із звіту з об'їздки орг. референтки СФУЖО А. М. Баран виплила, окрім організаційних завдань, також потреба допомоги для наших поселень у Півд. Америці. Вона відвідала наші громадські центральні, певну кількість манастирів, виховних установ та й окремі родини по наших селах. Тому її звіт дає повну картину потреб цього нашого поселення. Зокрема поклала натиск на ситуацію в провінції Місіонес, Аргентина. У цій закутині країни, яка віддалена коло 1,000 миль від Буенос Айресу, мало хто буває, тому її потреби мало відомі.

Форму допомоги в її звіті поділено на чотири категорії. На першому місці поставлена стипендійна акція

для молоді. Цю ділянку дуже гарно розробив Союз Українок Америки, охоплюючи біля 150 стипендістів у Бразилії. Та все ще зостається багато молоді поза цією допомогою, зокрема в Аргентині. Тут є велике поле праці для наших складових організацій у Канаді.

Друге русло допомоги творитиме шкільне приладдя. Ідеться не тільки про шкільні підручники, яких доволі багато висилають. Але виявились потрібні й бажані співанники з нотами, платівки, апарати до висвітлювання прозірок. Для навчання вишивки потрібний матеріал, узори і нитки.

Одягові посилки є давньою формою допомоги, що її мешканці

Бразилії й Аргентині дуже оцінюють. Тут була б вказана координація, щоб не посилено в одне місце багато, а в друге зовсім нічого.

Врешті виринула ще одна можливість допомоги. Домашнє господарство в наших селах у Півд. Америці ще дуже відстале і вимагає перевишколу. Виринула думка чи не можна б затруднити фахову вчительку домашнього господарства для об'їздки по селах. Це піднесло б у них рівень харчування й гігієни.

Ці проекти розглядає тепер референтура суспільної служби (Наталія Іванів, референтка), щоб випрацювати план для їх здійснення.

30-ліття СФУЖО у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Дня 3 березня 1979 р. Фінансова Комісія СФУЖО започаткувала низку відзначень 30-ліття, запланованих у США. Це була зустріч із громадянством у формі дискусійного вечора з панелем, деклямаціями і музичною точкою.

Зустріч відкрила голова СФУЖО Лідія Бурачинська короткою промовою п.н. "Змагання до єдності" Вона накреслила вагу цього змагання, що триває вже 30 років і дало позитивний вислід. Тоді передала провід зустрічі Наталії Пазуняк, заступниці. Розпочався панель на тему "Нові засоби оборони політ-в'язнів", що був уже виведений на Світовій Жіночій Сесії 21 листопада 1978 у Нью-Йорку. Перша з учасниць панелю Лариса Лозинська-Кий (ОЖ ОЧСУ) вказала на засоби оборони, що їх поручає у своїх писаннях В. Мороз і Н. Строката. Вилічила організації що можуть бути корисні у наших заходах. Ольга Гнатейко (СУА) пригадала значення преси й доступ до неї, що ми його замало використовуємо. Треба не тільки впроваджувати нашу тематику, але й борювати неправдиві вістки. Зоряна Луцька (Комітет Оборони Валентина Мороза) подала радше перегляд засобів, що їх випробувала її організація. Та між ними було також багато нового, як Дні Солідарності з в'язнями і т.п. На запити, що їх ставила публіка учасниці панелю радо відповідали.

Черговою точкою були деклямації віршів Ірини Сенік і Василя Стуса, що їх виконали краля і князівни Балю Преси — Арета Сіра, Христя Ракоча і

Замість непрямої винагороди **Іванною Клим** за спечення коровай на весілля моєї доні складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" і 40.00 дол. на суспільну опіку 82-го Відділу СУА в Нью-Йорку.

Ольга Вербовська
членка 82-го Відділу СУА, Н.Й.

Складаю сердечну подяку голові Окружної Управи СУА, Огайо, Ірені Кашубинській за відзначення моєї скромної особи почесною членкою Окружної Управи СУА, Огайо. Дякую О. Демянчук за наділення мене почесною грамотою від 33 Відділу СУА, яку передала мені Марія Фаріон заступниці голови 33 Відділу СУА. Ірені Кашубинській голові Окружної Управи і членкам Управи 33 Відділу СУА

Наталка Ковалишин. Оля Гірняк із Нью-Йорку відспівала кілька пісень при супроводі диригента хору "Жайворонки" п. Лева Стругацького. Це було вмілим завершенням програми.

ПАНЕЛЬ УКРАЇНСЬКОГО РОКУ ДИТИНИ

Союз Українок Франції перевів у лютому 1979 р. панель для батьків і виховників з нагоди Року Дитини. Темати панелю були — "Виховання молоді в українських організаціях", "Дошкілля в Советському Союзі", "Українська культура у вихованні дитини", "Українська музика у вихованні дитини", "Проблеми української дитини у Франції"

Тепер підготовляється новий панель із такими темами: "Релігія у вихованні дитини на чужині", "Сирітство дитини", "Суспільне забезпечення дитини", "Книжка і дитина", "Народне мистецтво у вихованні дитини"

Крайовий Комітет Року Дитини (В. Дратвінська голова) улаштував відкриття Року Дитини Службою Божою і прийняттям для дітей.

НАУКОВІ ОСЯГИ ЖІНОК

Тут і там знаходимо вістки про молодих жінок, що проявили себе в науці. Це лиш початкові кроки, але заповідають дальший розвиток їх шляху.

Д-р мед. Наталія Козак із Григсвіллу, Ілл. закінчила медичні студії в Ст. Люїс, Мо. у 1974 р. Відбувши резидентуру в університеті Іова, працювала разом і з своїм чоловіком д-ром Степаном Козаком у Спрінгфілді, Ілл. У

дякую за так чисельну участь у вечері, яку zorganizувала голова 33 Відділу СУА О. Демянчук з вищезгаданої нагоди. Грамоти почесної членки Окружної Управи передала мені Ірена Кашубинська, її голова.

З цієї нагоди складаю 40.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя"

Марія Янів

У 50-ліття матури Високоповажаній і Дорогій Пані **Проф. Климентині Кульчицькій** сердечний привіт від себе і всіх товаришок шлють

Ірена Тарчанин-Салук
Ірена Пасчинська-Левіцька

З цієї нагоди складаю 10 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Тому, що з браку сили я не могла

вересні 1977 р. Медичний Університет у Спрінгфілді запросив їх учити студентів і надав їм обом становище асистента-професора. Під час Конвенції Академії Родинної Практики у 1978 р. відзначено подружжя спеціальною грамотою за їхню педагогічну працю.

14 грудня 1978 відбувся в Українському Інституті Гарварду семінар, на якому магістрантка Ольга Андрієвська прочитала свою працю з історії. Вона є тепер у дворічній програмі студій Советського Союзу, а в програмі Літньої Школи була асистенткою викладача історії України.

Марія Радь із Балтиморе отримала ступінь бакалявра в Мерилендському університеті, де студювала музику, мову й антропологію. Вона здобула стипендію в Іллінойському університеті, де планує здобути ступінь магістра гуманістичних наук. Рівночасно обрано її на постійного члена Крайового Славистичного Почесного Т-ва.

ОСОБИСТЕ

Д-р Марії Квітковській, заступниці голови СФУЖО, складаємо вираз нашого щирого співчуття з приводу смерті її чоловіка, **д-ра Дениса Квітковського**, голови ПУН.

Управа СФУЖО

Замість квітів на свіжу могилу **бл. л. д-ра Дениса Квітковського**, голови ПУН, складаю 100 дол. на Пресовий фонд "Українки у світі" Дружині висловлюю щире співчуття.

Любослава Шандра
програмова референтка СФУЖО

бути на 25-ім ювілеї 10-го Відділу СУА у Філядельфії замість квітка складаю 10 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя"

Катруся Демчук-Михайлюк

Замість святкових карток нашим дорогим членкам 48-го Відділу у Філядельфії, Па., складаю 10 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя"

Катруся Михайлюк

УСМІХНИСЯ!

ПРО ДІТЕЙ

Аня каже:

Відхили, тату двері, бо тут темно, і я не бачу як спати.

НАШЕ ЖИТТЯ, ТРАВЕНЬ 1979

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXXVI

MAY 1979

No 5

TO THE HONORABLE MR. VALENTYN MOROZ
New York, N.,Y.

DEAR MR. MOROZ:

On behalf of the Executive Board of the Ukrainian National Women's League of America and all the women who are members of our organization, we welcome you to the Free World.

Please be assured of our continuing support for you, as a fighter for the freedom of our native Ukraine, for freedom of religion, convictions, speech, for the freedom of a human being to live like a human being.

We are convinced that your presence, your words, your actions will give all of us who live outside our native land, particularly our youth, the incentive to improve ourselves, but not for our own interests. We believe that meeting you will strengthen our national consciousness and our pride in belonging to an undefeated people.

We are sure that the sufferings which you endured without breaking have not been in vain, but like a noble seed will blossom into a joyful future for our free Ukraine.

With sincere respect,
The UNWLA Executive Board

WOMAN

MOTRIA KUSHNIR

VIEWS & NEWS IN WOMAN'S WORLD

A growing number of American men neither hold nor seek jobs; instead, they are choosing to work at home cooking, mending, washing and taking care of children. According to *Business Week* magazine, the number of househusbands has increased by a dramatic 71% over the past nine years. "More married students, other young husbands and middle-aged men are staying home and letting their wives earn the paycheck." This bit of news is, of course, interesting in itself. But what we really liked is the idea that when the male partner is the "houseperson" he "lets" the spouse "earn the paycheck." Well, golly gee, and we had thought all this time that the breadwinner was at least the nominal head of any household. When will we ever get it right?

The Air Force has officially recognized motherhood within its own ranks. Last summer this branch of the military introduced a maternity uniform. The 3-piece, dark blue ensemble allows the wearer to combine a tunic with a blouse and either a skirt or pants. Before that, pregnant members of the service had to switch to civilian clothes when their military garb no longer fit.

"All our feedback is very good the women seem to like it," reports Maj. Douglas Kennett, an Air Force spokesman in Washington. The options are somewhat limited if the Air Force women do not like the new

maternity clothes since, as Maj. Kennett points out: "The wearing of the uniform is a mandatory item if you're pregnant." The major said that the Air Force has 47,000 women on active duty and estimates that "just under 10% are pregnant at one time."

Since the Air Force's pioneering step, the Navy has also brought out a maternity uniform. The Army—traditionally the most conservative of the services—has the question under study.

Who was that masked raider? Police in Cologne, Germany, are on the lookout for "Red Zora," a woman who claims to be the female equivalent of "Zorro." Perhaps also a distant cousin of Robin Hood, this fearless bandit robs sex shops, so far making off with about \$50,000 worth of goods. Leaving leaflets signed "Red Zora," the thief claims to be the "Avenger of the Oppressed." Says Red Zora in her leaflet: "What is described as love today is nothing more than the domination of women by men... The pornographers want to use our bodies to make their profits." The sex shop owners are neither amused nor edified. They have offered a \$1,500 reward for her capture — with or without, we presume, her band of merry maids.

Other news from Germany is that feminists won a victory of sorts in their case against *Stern* magazine. The editorial staff of *Emma* — Germany's version of *Ms* magazine — brought suit against *Stern*, one of

She who is ever youthful and gay
 Recalling never the multitudes she bore
 Scattered now in the labyrinth of time.
 Is she but a dream of yesteryears?
 For in gentleness she rests
 Crowned with the laurel of a life selflessly spent
 Lovely and elegant as were blossoms
 of lilies she once held.

Into the darkness she has descended
 Entombed into Earth's embrace
 Remaining quietly in sleep unsurpassable
 She who is greater than the Earth
 A realization of peace
 A sheltering haven
 Remembered in the frozen evening of Winter's chill.

A visionary dream for me today
 Precious as the light that her image compels
 A hope for what is yet to be
 A light in the darkness
 A glow having only once passed this way.
 Silence when quietude is all that you hunger for.

Struggling against darkness
 Crushing pain as chaos overtakes
 Dispelling grief, she is relief.
 The summer breeze that passes once only
 And is dispersed.
 Tempests in the soul recoiling
 No shrine nor fire has brought her thus
 Elegant as quiet marble beneath the soft rays of dawn.

Germany's largest mass-circulation magazines. A popular weekly, *Stern* is similar in style to *Life* magazine, but more newsy and political. *Emma's* Intent: to stop *Stern* from publishing nude women on its covers. What was called the first sexism trial in West Germany was argued for two months in a Hamburg Court. The 10 women plaintiffs, among them publisher Alice Schwarzer, argued that although *Stern's* models were paid handsomely, they were portrayed as "objects of lust" And *Stern's* depicting females in this manner was insulting and damaging to all women.

"We knew from the beginning there was no chance we would win," explained Annelie Runge, one of *Emma's* editors, in an interview. "But we decided to take the case to court so it would be discussed by the public. What *Stern* is doing — after all, it's a serious magazine on the inside — is advocating a double standard and we want people to realize that."

It was difficult to say whether *Stern* had taken *Emma* seriously. Editor-in-Chief Henri Nannen chided Alice Schwarzer for being a "humorless, gray-skirted feminist" in his column and on the cover a bare-bottomed baby appeared with the caption "I'll have to pull up my pants soon so I won't get sued again." Despite their devil-may-care public stance in print, *Stern*

hired a battery of lawyers to argue the case in court.

In his decision, Judge Manfred Engelschall stated: "It can be a justified intent to aim at a suitable illustration of women in society, in public and in the media in particular." But he concluded that it is an issue for the legislature. As an aside, he said that the *Emma* case was 20 years ahead of its time and that he was almost "sorry" that the case turned out the way it did.

The staffers at *Emma* were triumphant. "It's not often that judges make extra comments after deciding a case," said Runge. Moreover, various West German newspapers — after initially dismissing the women from *Emma* as "Puritan crazies" — shifted their position to support the women's lawsuit. Finally, about 1,000 women, in a gesture of support, donated some 220,000 deutsche marks (\$110,000) to help cover court costs.

IN MEMORIAM

The officers and members of UNWLA BRANCH 72 express their deep sorrow at the passing of Prof. **Melania Baylowa**. In lieu of flowers a contribution of \$25. is made to the UKRAINIAN MUSIC INSTITUTE and \$10. to the "OUR LIFE" PRESS FUND "IN MEMORY OF PROF. MELANIA BAYLOWA." She will be sadly missed by Branch 72.

FINDING THE PERFECT GIFT

by Dr. Zofia Sywak

What with spring and the round of graduations, engagements and weddings, not to mention birthdays, christenings, first communions, Mother's Day and Father's Day, there arises the problem of finding the perfect gift — one that will be remembered and treasured.

The task may appear to be simpler than it actually is. The various shops, boutiques and department stores are crammed with eye appealing gadgets and knick-knacks in a variety of price ranges, the usefulness and need of which is questionable. After spending a day looking for the perfect gift, one realizes that the recipient has everything. Exhausted and confused, one usually ends up with some useless trinkets in the hope that the recipients will find some use for them.

What a waste of time, energy and money. The wrapped gift is opened with enthusiasm and appropriate sounds of joy, "Gee! just what I've always wanted," or even, "It's lovely, what is it?" While inwardly the recipients wonder what they will do with it, if there is room in the attic or if it can be passed on to someone else.

And yet, had we taken the time to think, instead of running to the store, we would have realized that there exists the perfect gift for any occasion — be it a Christmas gift for a loved one, a birthday gift for the boss or the ideal gift for a young couple starting out on their joint road in life — a gift that is unusual, relatively inexpensive, that will bring hours of joy and pleasure and, to top it off, is educational, cultural, and Ukrainian.

You may doubt the author; think it is a figment of her imagination brought on by too much work or excessive cheers. No dear readers, there really is such a gift — a membership in The Ukrainian Museum.

"Why of course," you say, "Why didn't I think of it, and save myself all those sleepless nights, miles of walking, the pushing and shoving, the hassle with sales personnel, the lugging of bundles, the wrapping and finally the anxiety that the recipient will get an identical

gift or heaven forbid, two or three.

"Aha!" you think, with a gleam in your eyes, "someone else can also give a year's membership to the Museum and the recipient will be stuck with two or three memberships." Fear not dear reader. If one receives two or three memberships to The Ukrainian Museum, in actuality one received a two or three year membership — lucky person.

So pull out your calendar and check out those birthdays, weddings and graduations that are coming up. Laughingly, you draw up a list. But wait. Won't the recipient think you're cheap? A \$25 gift for your best friend as a wedding present?

Relax, the Museum has something for everyone, even for the big spender. There are family memberships for \$50 annually; student and senior citizen memberships for \$10, or sustaining memberships for \$100. If you'd really like to reward someone, like your parents, for the education that they made possible, you can make them benefactors of the Museum for \$500. Or if you'd like to treat someone like a millionaire, how about making them a patron for \$1,000.

You can also give gift certificates. Just the thing for young persons, a gift certificate to the Pysanka or Embroidery Workshops.

Maybe they'll surprise YOU with a pysanka or a wshywana servetka (tea cloth) for Christmas. The gift certificates can also be used in the Museum's gift shop.

And don't forget the giver. Reward yourself with a membership. This way you will be sure not to miss any of the exhibits that everyone was talking about last year and you never found the time to see; have something to do on a rainy Sunday, or get that perfect Ukrainian folk art piece from the Museum's gift shop to accent your home. At the same time you will enable The Ukrainian Museum to continue its work, to mount new exhibits, to help the Ukrainian-American youth identify with their ethnic roots and to share our culture and heritage with non-Ukrainians.

Now that we have solved your problem of finding the perfect gift, The Ukrainian Museum in New York City looks forward to welcoming you and all your lucky friends and relatives as new members.

UNWLA'S PYGMALION — BRANCH 32

We're all familiar with Bernard Shaw's "Pygmalion" — the "My Fair Lady" story of a poor flower girl who was on the bottom of the social ladder simply because her English Cockney dialect was not accepted by the English upper class. Branch 32 of Irvington, N.J. is an English-speaking branch of an Ukrainian organization in an English-speaking country. But like Eliza Doolittle we often feel stifled in our efforts to communicate. Everyone seems to know what

we're saying but we're still not talking the same language.

But none of this stops us from active participation as a branch. This past year has been a very active one starting with sponsoring a flag raising ceremony for Ukrainian Independence Day in our community. Our next venture was one we were very proud of: a month-long exhibit of Ukrainian folk art and special programs at the Woodbridge Public Library. Its purpose was to educate the non-Ukrainian public.

We certainly don't let our Ukrainian

language deficiency stop us from participating in organizational events either. Our sister branches might even say "I've Grown Accustomed To Your Face" since we were active participants in the regional presidents' dinner, the national convention in New York City, members exhibits at both the Garden State Arts Center Ukrainian Festival and the Festival at Glen Spey, and we had representation at the annual regional art exhibit.

Our branch has been in existence for 11 years. "Wouldn't It Be Lovely" if we had a Henry Higgins available to teach us Ukrainian, but we don't, and we

NASHE ZHYTTIA ENGLISH DIGEST

A DIFFERENT KIND OF MOTHER

by O-KA

In May, as Mother's Day approaches, there usually begin to appear on the pages of our press many sentimental essays, memoirs and stories about "the Ukrainian mother." Usually she is described as suffering, heroic, strong in spirit — in short, she is put on a pedestal as a model of self-sacrifice.

This is good, but at the same time, isn't it wrong year after year to ignore a different kind of Ukrainian mother — one who grew up outside her native land of Ukraine and who does not appear to distinguish herself by any obvious heroism, suffering or persecution. She simply lives a normal, daily life.

Yet how complex, though full of modern comforts, her life is! How many responsibilities are placed upon today's young mother by the Ukrainian community! The most important of these is to raise her children as nationally conscious members of the Ukrainian community. How easy it is for the "community fathers" to make speeches about this at conferences, or to write about it in stirring resolutions!

But in the daily life of the Ukrainian mother today there is a constant battle with her surroundings — with language, with television, with school, with changing moral standards. It's a constant conflict with children on the question "Why can't I do this? Why can't I be like the other kids?" How difficult it is in such circumstances to maintain an equilibrium, to reconcile two such different worlds and to satisfy the older generation. And how tempting it is to take the path of least resistance.

And where should this unassuming, non-heroic mother seek solutions to her "small" problems, where should she seek help in struggling for the soul of her Ukrainian child? In church, in school, in women's or youth organizations?

Unfortunately, our nicely organized community is quicker to offer judgment than solutions to problems, quicker to offer

Cont. Br. 32

wouldn't want to have the other branches change to English. So, "With A Little Bit of Luck" we'll all just have to keep in mind that we were organized for the same goals regardless of what language we speak and we cannot let these barriers stand in our way.

Mrs. Robert Wislocky

In last issue's *Chronological Review of Branch 72 for 1978* the caption was not correct. The correct text is as follows:

Seated left to right: Rec. Sec'y-Sophia Kotyk; V.P.-Mary Lesawyer; Guest-Loren Ellis; Pres.-Olga Liteplo; Treas.-Vera Wojtowicz; Corres. Sec'y.-Mildred Luchiw. Standing left to right: Ann Wasylkow, Ann Malan, Nancy Markow, Catherine Kozulak, Nellie Kott, Dorothy Chupa, Johanne Boyko, Tekla Husiak, Irene Czarnecky, Ann Bezko, Anastasia Brodin, Marie Rickert, Mary Bodnar, Rosalia Polche.

criticism than a helping hand. So much is expected of our young mothers: to be model mothers and wives, to be the foundation of the Ukrainian family, but at the same time to be a community activist. In practice, this means to bake a cake and to hunger strike at the Soviet embassy; to chauffeur the kids to Ukrainian school, Plast, or dancing and to be on the executive board of various organizations; to sew costumes for a children's play and to buy tickets for it; to be continually in a rush and yet to always stay calm and patient.

In all of the above, as you can see, there is nothing tragic nor heroic, nothing to evoke wonder or admiration. Then why mention it? you may ask.

Every community, including ours, consists of exceptional people and ordinary people. And among those thousands of ordinary people there are those nameless average Ukrainian mothers, who perform as best they can their daily obligations, as they perceive them. And it is to these women that we send our warm heartfelt greetings this Mother's Day!

OUR COVER

May 15, 1979 will mark the 40th anniversary of the death of Pavlo Kovzhun, who died in Lviv at the age of 43.

He is best known for his graphics, although he also worked in oils and painted churches in Galicia. Like Narbut, Kovzhun devoted attention to the beautiful letter, the small "ex libris", to Ukrainian script. He was perhaps the first Ukrainian artist to design artistic posters and ads.

His work in the "ex libris" form and initials was exhibited in international shows and received high praise and even awards, as in Los Angeles. His work in this genre is considered by some critics to belong to the best produced in Ukraine in the first half of the twentieth century.

BRANCH 72

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

ЛУКІЯ ГРИЦІВ

ПІДЛИВИ

Підливи, або соуси (французька назва) це звичайний додаток до стравопису обіду чи вечері, але по ньому пізнаємо чи обід виготовив звичайний кухар чи мистець у тому ділі.

Часами зовсім простий, нескладований обід з додатком добре підбраної в міру заправленої підливи перемінюється у святковий бенкет.

Підставові складники звичайної підливи такі:

- 2 ложки масла**
- 2 ложки борошна (муки)**
- 1/4 чайної ложечки соли**
- 1 горня молока або сметанки.**

Якщо хочемо мати рідшу підливу вистачає 1 ложка масла і одна ложка борошна (муки), а якщо густішу, тоді три ложки масла і три ложки борошна (муки), при цій самій кількості плин.

Масло топимо, домішуємо борошно і на легкому вогні, постійно мішаючи, додаємо плин. Мішаємо далі, поки не згусне і дійде до точки кипіння. А після того починаються великі можливості: яку підливу нам з цього зробити:

- 1) Додати дрібно січені шпараги

— і будемо мати вибагливу підливу до омлетів.

2) 3-4 ложки посічених капарів та 1 чайна ложечка соку з цитрини — це соус до риби.

3) і горнятко натертого американського сиру стопити в підливі з додатком 1/2 чайної ложечки паприки — це соус до риби, яєць, чи кльосок.

4) Додати присмаженої цибульки чи селеру — добрий соус до картоплі.

5) Додати 3 ложки насіченого свіжого кропу.

6) Два на твердо зварені яйця дрібно січені з додатком соли, білого перцю і паприки.

7) Додати 2-4 ложки приправленого хрону і 1/2 чайної ложечки муштарди; подавати з вареною воловиною.

8) Додати 1/2 горнятка комерційного майонезу та соку з цитрини (до смаку) — це добрий додаток до зеленої вареної городини.

Подібний підставовий соус можемо виготовити замінюючи молоко росолом з додатком вина, помідорів, грибів, оливок або кропу. Кожна з цих підлив буде мати свій специфічний смак неподібний до інших.

Крім підставових підлив, маємо підливи, яким треба присвятити трошки більше часу і уваги. От, наприклад, підлива до смажених курячих грудей:

- 1 ложка масла**
- 2 зелені цибульки (тільки біла частина)**
- 1/2 горнятка посіченого помідора (без зернят)**
- 1/4 горнятка білого терпкого вина**
- 1/4 горнятка солодкої сметанки**
- heavy cream**
- тарагону, соли і перцю до смаку**

Цибульку і помідори тушувати на маслі, додати вино і сметанку, закіп'ятити постійно мішаючи, заправити сіллю і перцем.

Окремо обсипати курячі груди борошном і сіллю та всмажити на маслі з оливою (пів-на-пів). Так всмажені курячі груди вложити в соус та підгрівати на найлегшому вогні. Подавати з рижем.

Інша підлива, з інших складників, така:

ПІДЛИВА З ЙОГУРТОМ

- 1 ложка дрібно січеної цибулі**
- 1 ложка масла**
- 2 чайні ложечки борошна (муки)**
- 1/2 чайної ложечки паприки**
- 1 чайна ложечка січеного кропу**
- 1/2 горнятка молока**
- 2 ложки тертого сиру — пармезану**
- 1 горнятко йогурту**
- 1 яйце**
- 1/2 чайної ложечки соли**

Цибульку втушувати на маслі з борошном, додати паприку, кріп і молоко. Варити, мішаючи, поки не згусне, стопити у цьому пармезан, а накінець додати йогурт, добре розбитий з яйцем. Далі мішати та підгрівати, але не кип'ятити.

Contin. OUR COVER

Pavlo Kovzhun was born in 1896 in Volyn, grew up in Kiev and Crimea, and came to Galicia in 1922. He studied art at the Kiev Art School, and first exhibited in Poltava and Kiev. Graphics was a lifelong interest, and it is to his influence that one must attribute the new interest in book design by book publishers in Lviv.

He was an activist as well as an artist. While in Kiev, he organized together with Semenko a "Futuistic Artistic Circle." In Lviv, together with others he organized the "Association of Independent Ukrainian Artists" (ANUM), which maintained contact with Ukrainian artists in Ukraine and abroad.

ANUM also organized more than ten highly sophisticated art shows in Lviv, some of which included works by Picasso, Chagall, Modigliani, Fujita and others. These were considered some of the best art shows in Eastern Europe at the time.

Kovzhun's other interest was the publication of the journal "Mystetstvo" (Art), which appeared in the years 1932-1936. He also wrote for various Lviv journals, such as "Zhinka" under the pseudonym Maria Penkovsky. He encouraged the study of the works of little-known or forgotten artists, and close contacts with Ukrainian artists living abroad.

UKRAINIAN EASTER MENU IN McCALL'S

Ukrainians were among four nationalities whose Easter fare was featured in the April issue of *McCall's*. In an article entitled "A Cook's Tour of Easter Feasts" (p. 107) our traditional bread paska, cheese paska, cold meat jelly and aromatic butter were displayed on a background which included pysanky and embroidery.

ВИШИВКА

ВИШИВАЄМО
НА
ВЕСНУ

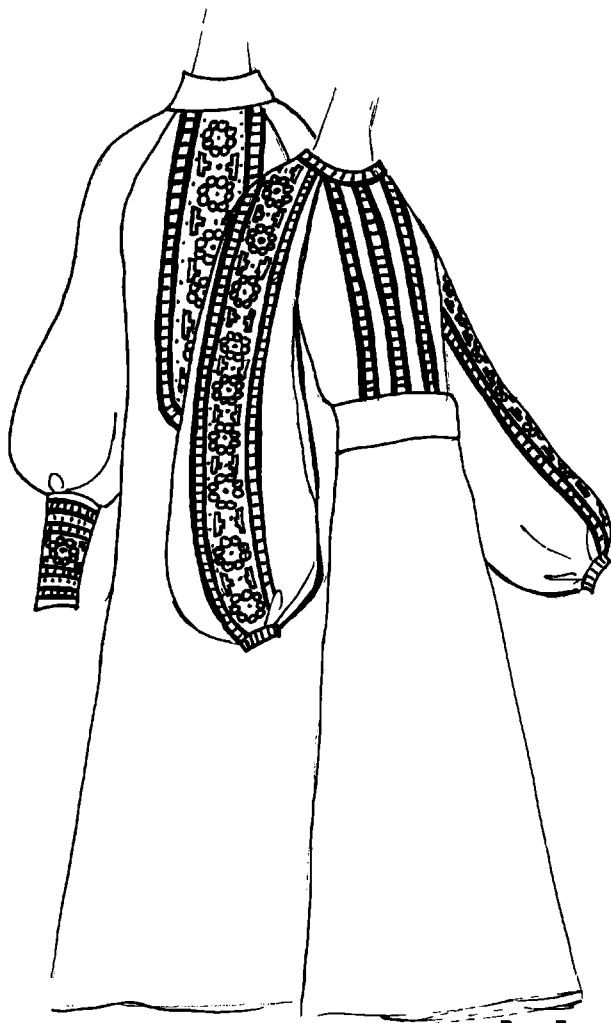
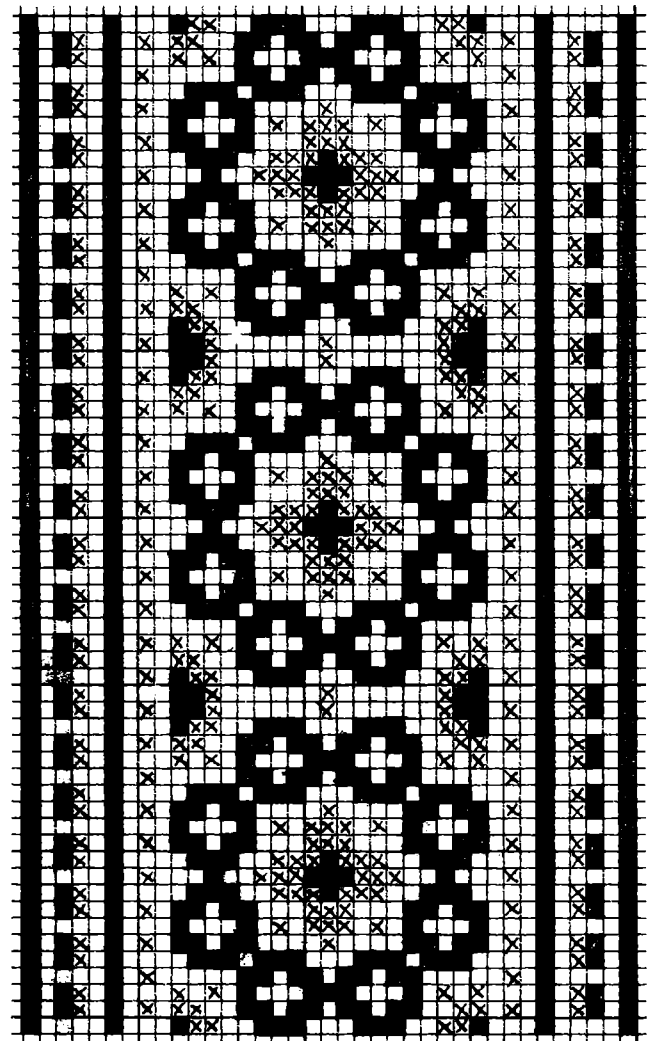

Рис. Гануся Рогожа

До нашої гардероби повинна належати вишивана блузка. А що вона зуживається через часте прання, то слід її поновляти новим моделем.

Ось зразок блузки запроєктованої в Києві. Розміщення вишивки відходить від традиційного крою. Крій рагляновий з широким унизу рукавом. Матеріал: батист або яканебудь із штучних тканин, що не мнеться.

Застібається ззаду.

Вишивка уміщена широкою смугою уздовж рукава. Вузька смужка з краю вишивки тричі уміщена спереду. Вона також творить обшивку біля шиї замість коміра. Такою ж обшивкою викінчені рукави.

Комплект доповнить чорна спідниця крою А. Для сполуки спід-

ниці з блузкою годиться чорний поясок із червоними випустками.

Той самий взір приміненний до сукні — на передок і вузький манкет при рагляновому рукаві.

Взір виконаний у двох красках — чорній і червоній (×) ч. 321.

До вишивання вживати ниток Муліне.

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА НЬЮ-ЙОРК

Докінчення

82-Й ВІДДІЛ СУА, НЬЮ ЙОРК

(Звітний час від лютого 1978 р. до січня 1979 р.)

На початку звітного часу 16-го березня заходами культурно-освітньої референтури відбувся показ народної вишивки (Г Кандюк) і писання писанок (Л. Гошовська) в залі бібліотеки Менгеттен Коледж на Бронксі. 7-го квітня в Літературно-мистецькому Клубі Н.Й. відбувся вечір гуртка "Молода Муза" при 82-му Відділі у формі "Живої газетки ч.2" На ньому членки гуртка читали спроби власного пера. В програмі брали участь студентки: М. Зелік, Л. Канюга, Ю. Яримович, О. Шевчук. Програмою проводила Л. Канюга. Вечір відкрила культурно-освітня референтка І. Іванчишин, а заключне слово сказала редактор У Любович, яка є опікункою гуртка і яка підготувала вечір.

Для посилення наших фінансів господарські референтки приготували у квітні продаж печива.

У травні відбулось наше традиційне свячене, в якому численну участь взяли членки з родинами. Святочну програму, вірші і великодні спомини підготувала культурно-освітня референтка.

З нагоди "Дня Матері", на запрошення Клубу Батьків і при співучасті Української Студентської Громади при Менгеттен Коледжі на Бронксі, відбулась виставка зразків української вишивки зі збірки Мирослави Стахів, яка також давала пояснення англійською мовою. Студентки коледжу моделювали вечірні і пополудневі сукні з приміненням різних взорів.

У XVIII Конвенції СУА дві делегатки Відділу взяли активну участь і працювали в комісіях: фінансовій, виховній і резолюційній. Крім того 15 членок взяли участь в конвенційних нарадах і доповідях. Під час конвенційного бенкету голові І. Клим, вручено почесну грамоту Відділові, як меценатові Українського Музею, а також признано друге відзначення за "жертвенну працю і переведення в

життя завдань організації в роках 1974-77"

В червні відбулись ширші сходи, на яких голова і делегатки інформували членок про перебіг Конвенції і ухвалені резолюції.

На "День Союзянки", який відбувся 20-го серпня на "Союзівці", членки зложили багато фантів. Багато членок приїхало автобусом на програму імпрези.

24-го вересня на ширші сходи запрошено заступницю голови СУА Х. Навроцьку, яка поділилась з присутніми своїми враженнями з Міжнародної Жіночої Конвенції у Фініксі, де вона взяла участь як делегатка СУА.

У жовтні членки Відділу взяли численну участь в маніфестації, яка відбулась в Бавнд Бруку з нагоди 45-ліття голоду в Україні.

12-го листопада культурно-освітня референтка підготувала відзначення 30-ліття СФУЖО. В програмі взяли участь представниці його складових організацій, а заключне слово про початки і працю СФУЖО виголосила голова Л. Бурачинська. У мистецькій частині виступила співачка Х. Карпевич, якої спів залишив миле враження. З цієї нагоди кредитівка "Самопоміч" Н.Й. зложила на цілі СФУЖО 100, а наш Відділ 30 дол.

Перед III Конгресом СКВУ відбулась біля Об'єднаних Націй протестна голодівка, в якій наші членки взяли участь. На закінчення Конгресу членки Відділу взяли участь у масовій маніфестації перед будинком советської місії.

10-го грудня відбулась зустріч бувших членів "Юного Гуртка Книголюбів" Багато з них є тепер студентами коледжів, або професіоналістами. Принагідне слово сказав бувший член гуртка д-р Ігор Раковський (молодший). Зустріч підготувала культурно-освітня референтка І. Іванчишин, яка впродовж довгих років опікувалась тим гуртком. Вечір цей був милою товариською зустрічю. З цієї нагоди вислано на Видавничий Фонд "Веселки" 25 дол.

18-го грудня відбувся вдруге продаж печива і перед-святотичний базар, на який І. Савицька приготувала оригінальні різдвяні експонати до продажу.

В звітному часі виховна референтка Т. Бриттан зорганізувала, вже п'ятий з черги курс сальонових танків для молоді під проводом Роми Прийм-Богачевської. Курс закінчено "Традиційною Маланкою" Ця молодеча забава залишилась милим спомином для курсантів і їх батьків.

Під час різдвяної просфори відмічено 80-ліття нашої активної членки-сеньйорки Юлії Дашко. Присутні відспівали їй "Многая Літа", а голова Відділу вручила китицю квітів, Солєнізантка зложила 25 дол. на потреби суспільної опіки Відділу.

З нагоди "Року Дитини" Відділ зложив до Головної Управи СУА на виховні цілі 100 дол., а на каталог, виданий Українським Музеем, 50 дол. У звітному часі придбано Музееві зпоміж громадянства 6 нових членів, в тому одного спомагаючого.

Референтка суспільної опіки М. Васьків у звітному часі працювала дуже жертвенно. Вислала 33 пачки до Бразилії, Європи й Аргентини (в тім книжки і журнали). Опікувалась хворою жінкою, яку вдалось їй видістати з психіатричної лікарні і примістити під опікою сестер. Вислала до Бразилії для сироти стипендію в сумі 125 дол., допомогу для студента в Америці 100 дол. (через суспільну опіку Округи), а крім того менші суми для потребуючих. Видатки на суспільну опіку не обтяжують каси Відділу, вони покриваються з добровільних датків членок і громадянства. Придбано одного спонзора на стипендію до Бразилії в сумі 150 дол.

Управа 82-го Відділу.

83-Й ВІДДІЛ СУА Н.Й.

(за час від травня до грудня 1978 р.)

У звітному часі Відділ очолювала Анна Рак. Відділ продовжує в дальшому опіку над світличкою, яка цього року нараховує 26 дітей.

В травні відбулися ширші сходи з запрошеним прелегентом д-ром Б. Цимбалістим, який доповідав на тему етнічного виховання.

В жовтні Ляльковий Театр при Відділі, під проводом Олі Гаєцької поста-

вив вперше в домівці СУА виставку для дітей "Казка про лелека та Павлика мандрівника" за казкою Івана Багряного.

В жовтні також відбулася, як щороку, Гарбузова Вечірка, на яку численно приходять членки та їхні родини і запрошені гості.

В листопаді незвичайно успішно відбувся ярмарок, на який членки Відділу приготували велику кількість предметів в українському стилі, особливо багато ляльок та іграшок для дітей.

В грудні Відділ взяв активну участь у слов'янських днях, ставлячи двічі вистави Лялькового Театру та влаштувавши станок з експонатами та харчами на продаж.

13-го грудня відбулися Загальні збори Відділу, на яких переобрано уступаючу управу з Анною Рак у проводі.

89-ий Відділ СУА, КЕРГОНКСОН, Н. Й.

(за час від березня по кінець грудня 1978 р.)

У звіттовому часі Відділ проводить заплановану працю з повним відданням. Завданням Відділу є піклуватися Школою Українознавства. Кожного місяця відбуваються сходи членок, обговорюється план праці, на яких Олімпія Васьків відчитує підібрані реферати. В березні Відділ улаштував запусну забаву для громадянства, а Школа Українознавства під проводом учительок влаштувала Шевченківське Свято, на якому інж. А. Бараник мав дуже цікаву й оригінальну доповідь з життя нашого генія.

На сходинах у квітні рішено продовжувати дві передплати журналу "Наше Життя" для "Бабусь", з успіхом переведено "Великодній базар" Відділ чергується з іншими товариствами в продажукави, з чого чистий дохід йде на Буд. Фонд нашої церкви.

В травні на святочних сходинах встановлено "День Матері" і переведено збірку на цілі Суспільної опіки. Рівнож вибрано 2 делегатки на конвенцію СУА, а саме Ганю Слободян і Марію Кручову.

В червні на ширших сходинах Люба Потічна дала цікаву доповідь на тему "Пістряк в жіночих органах", яку пояснювала різними прозірками. Також переведено продаж уживаних речей і печива. 17 червня відбулося святочне закінчення шкільного року. Т-во

"Самопоміч" в Кергонксоні призначило 3 грошеві нагороди за гарні успіхи в науці. Нагороди вручив голова Т-ва "Самопоміч" п. І. Олексів.

По вакаційній перерві в серпні відбувся на Союзівці "День Союзянки" Окружної Управи СУА Нью-Йорку. Відділ приготував гостину для прибулих гостей, яких широко угощали пані нашого Відділу.

В вересні відбулися сходи, на яких О. Васьків, культурно-освітня референтка прочитала цікаві спомини з творчого життя нашої світової слави співачки Соломії Крушельницької, якої 105-ті роковини уродин припадають в цьому році.

В жовтні Відділ був дуже рухливий. Переведено збірку для Надії Світличної. Зібрану суму 332 дол. відіслано до Централі. Відділ разом зі шкільною управою влаштував для дітей осінню костюмову забаву. 28 жовтня заходом Відділу відбулася зустріч нашої громади з редакторкою "Нашого Життя" Уляною Любович.

В листопаді з нагоди Дня Подяки Відділ влаштував традиційну забаву, яка завдяки дружній співпраці членок увінчалася гарним успіхом.

В грудні влаштувала Школа Українознавства тардиційний Свят-Миколаївський Вечір для дітей. Відбулися також наші сходи, на яких О. Винник мала корисну доповідь про можливості допомоги старшим віком людям. Відділ вив'язується з усіх зобов'язань супроти Централі та співпрацює з іншими організаціями на нашому терені.

Е. Ренер
пресова референтка

103-ий Відділ ім. ОЛЕНИ ТЕ- ЛІГИ, ГЕМПСТЕД, Н. Й.

(Хроніка за час від 1 березня 1978 до 31 грудня 1978)

Відділ начисляє 29 членок. Головою Відділу є Ольга Курчак.

У звіттовому часі відбулося 10 ширших сходів і 2 засідання управи.

На сходинах полагоджувано справи обіжників з Централі та Окружної Управи. Крім того на ширших сходинах були доповіді про життя і творчість Ольги Кобилянської, Олени Кульчицької, Катрі Гриневичевої та о. Маркіяна Шашкевича, які приготували й виголосили культурно-освітня референтка Зеновія Зарицька.

В березні 1978 р. Відділ влаштував великодній базар та продаж

святочного печива, а на ширших сходинах того місяця Христина Подолук відчитала реферат "Про великодні звичаї в Україні" В тому святочному часі відбувся показ писання українських великодніх писанок у двох американських публічних школах та бібліотеках. Показ проводила Емілія Захарія-Гирд.

14 травня відсвятковано "День Матері" при співучасті Суботньої школи українознавства при Українській католицькій парафії св. Володимира в Гемпстеді. Реферат на цій імпрезі виголосила Ольга Курчак. По програмі Відділ гостив привних кавою й солодким.

З ініціативи Відділу шкільна молодь нашого терену взяла участь у Дитячому Конкурсі, що відбувся з нагоди XVIII Конвенції СУА в Нью-Йорку під кличем: "Хто ми й чий ми діти" На 14 дітей, що брали участь в тому Конкурсі з нашого терену, 10 дітей були вирізнені, або здобули нагороди. Голова Відділу Ольга Курчак брала участь у XVIII Конвенції СУА.

17 червня Відділ — з рамени місцевого Відділу УККА взяв участь у Міжнародньому Фестивалі на Лонг Айленді в Айзенгавер Парку, а саме у виставці народнього мистецтва. Ця виставка українського мистецтва дала змогу відвідувачам ближче запізнатися з технікою вишивання, що її демонстрували Євгенія Кульпака й Марія Жеграй. Дві студентки — доні наших членок — Лідія Солтис і Андрійка Погорецька демонстрували писання наших писанок.

В серпні членки Відділу брали участь в "Дні Союзянки" що відбувся на "Союзівці"

В вересні на ширших сходинах відзначено 45-ліття великого голоду в Україні. Коротке слово про ті трагічні події мала Ольга Курчак. В жовтні на ширших сходинах мала доповідь Оріся Дацків на тему "Роля дієти в лікуванні високого тиснення крові"

12 листопада старанням Відділу відбулася мистецька виставка образів Ірини Кочержук. Це була перша й дуже успішна виставка на нашому терені.

В грудні на ширших сходинах переведено збірку для Надії Світличної. Темою ширших сходів того місяця була гутірка про різдвяні звичаї. Членки розказували про звичаї в їхніх околицях. Крім того Відділ приготував український різдвяний свято-

вий стіл на Міжнародному показі різдвяних звичаїв в одному з парків повіту Нассав. Участь нашої громади в цій міжнародній імпрезі спонзорував місцевий Відділ УККА.

Завдяки старанням господарської референтури під проводом Стефанії Сагати відбувся успішний різдвяний базар з продажем печива.

Відділ вислав 2 пакунки з одягом до Бразилії і Аргентини. Відділ точно вив'язується зі своїх зобов'язань супроти Централі і Окружної Управи.

Наш Відділ є членом місцевого Відділу УККА та бере активну участь в житті української громади Гемпстеду.

Параскевія Шпачинська
пресова референтка

104 ВІДДІЛ, НЬЮ-ЙОРК, Н. Н.

(Звітний час: від березня 1978 до грудня 1978 р.)

За звітний час під головуванням Марі Анни Кадиляк Відділ придбав 5 нових членок і тепер начисляє 20 членок. Ширші сходи відбулися 10 разів, а сходи управи відбувалися вміру потреби.

В культурно-освітній ділянці відбулися такі доповіді: 24 лютого Гандзя Савицька говорила на тему української усної історії; 10 березня Марійка Цимбаліста-Радович дала показ прозірок про українські обрядові хліби; 12 травня відбулася гутірка про косметику; 17 листопада Уляна Ганущак дала показ прозірок з історії мистецтва про іконографію Юдита і Олоферна.

Відділ старався брати участь в імпрезах і сходах інших Відділів, Округи і в загально-громадських. Найменше одна членка була присутня на таких імпрезах і сходах: в лютому — "Поети дисиденти" — вечір 82-го Відділу СУА і Окружний З'їзд, в березні — загальні збори Українського Музею; в квітні — посвячення нової церкви св. Юра і бенкет; в травні — 20-ліття 71-го Відділу СУА і 18 Конвенція СУА; в травні і жовтні — засідання і вечір Головної Управи СУА; в листопаді — відкриття виставки Никифора в Українському Музеї, "Музичний вечір" — 72-го Відділу СУА, маніфестація СКВУ.

В 1978 р. Відділ активно помагав: в березні і в жовтні членки приготували снідання під час засідання Головної Управи; в квітні членки Відділу приго-

товили снідання-буфет для Округи з Філадельфії під час відвідин українського Музею. Членки помагали в великодній програмі в Музеї. В травні Відділ взяв участь у фестивалі парафії св. Юрія. Помагав при реєстрації на Конвенції СУА. В серпні дві членки взяли участь у Дні Союзянки. Одна з них моделювала вишивану блюзку. В листопаді, більше чим половина членок помагала під час Світового Конгресу Вільних Українців. Членки помагали при реєстрації, в канцелярії, а дві пильнували дітей Надії Світличної.

Відділ улаштував дві забави: 3 березня запусну забаву з оркестрою "Темпо" і 7 жовтня з оркестрою "Рушничок"

22 вересня Відділ відбув вечір для молодих жінок з околиці й інформував їх про працю Відділу і СУА. Промовляла Марія Томоруг заступниця голови СУА. П'ять нових членок вступило до Відділу.

3 грудня відбулися загальні збори. Марі Анна Кадиляк залишилася головою, Марія Гарайда її заступницею.

16 грудня Відділ відбув свій традиційний Андріївський вечір.

Відділ сповнив всі свої фінансові зобов'язання супроти Централі.

В 1979 р. Відділ відсвяткує своє 10-ліття.

Оксана Куйбіда
пресова референтка

ОКРУГА НЬЮ-ДЖЕРЗІ

(Праця за діловий 1978 рік)

Округа нараховує коло 500 членок, об'єднаних у 12 Відділах. Співпрацюємо дружньо між собою, відбуваючи періодично сходи Округної Управи та голів Відділів для кращого виконання наміченої програми, для досягнення спільної мети — збереження своєї ідентичності та допомоги нескореній Україні.

Склад Управи Округи:

Лідія Гладка — голова; д-р Іванна Ратич — заступниця голови; Ярослава Мулик — 2 заступниця голови; Олесь Порохняк — протоколярна секретарка; Ольга Буртик — кореспонденційна секретарка; Ольга Муссаковська — касирка; Олена Площанська — фінансова секретарка;

Референтки: Франя Стек — організаційна; Ірина Шраменко — культурно-освітня; Ліда Бойко — зв'язків; Ольга Цар — імпрезова; Оксана Кузьмак — суспільної опіки; Галина Король — пресова; Іванна Лисинецька — господарська; Ірина Чайківська — мистецька.

Контрольна комісія: Ольга Гнайтеко — голова, Надія Бігун і Ірина Кіндрачук — члени, Марія Роговська і Зірка Береза — заступниці.

Округа входить в склад Американських Жіночих Клубів. Округа є меценатом Українського Музею.

Рік 1978 був вагомий подіями на українському національному відтинку: 18-та Конвенція СУА, 3-ій СКВУ, 45-ліття Великого Голоду, 30-ліття СФУЖО. Округна Управа активно включилась своєю працею в усі громадсько-політичні події.

Початок травня — участь у річній Конвенції Федерації Жіночих Клубів стейту Нью-Джерзі. Голова Округи брала участь в процесії всього проводу Федерації, що попереджує офіційне відкриття Конвенції.

Дора Рак, при допомозі організаційної референтки влаштувала там успішну виставку, включивши зразки народних одягів різних областей України. Виставку використано для ширення правди про Україну серед чужинців.

Кінець травня проходив під знаком 18-ої Конвенції СУА. Округа Нью-Джерзі разом з Округою Нью-Йорк була відповідальною за успіх Конвенції. Членки Округи: д-р Іванна Ратич — успішно проводила Конвенцією, І. Чайківська — відповідала за редагування Конвенційної Книги, Мирося Граб та О. Гнайтеко — проводили бенкетом. Виставку "Дитячої творчості" очолила Л. Даник. Округа належно була заступлена делегатками та членками СУА, що брали участь у засіданнях різних комісій.

Відділи 24-ий, 28-ий, 70-ий, 86-ий дістали відзначення за зразкову працю.

Делегатки Округи: Л. Гладка та І. Кіндрачук взяли участь в ювілейному святкуванні 40-ліття Філадельфійської Округи СУА.

Голова Округи Л. Гладка заступала її на засіданні Головної Управи СФУЖО та на Світовій сесії СФУЖО в днях 19-21-го листопада 1978-го року.

1-го жовтня відбувся традиційний "День Союзянки" з цікавою і різноманітною програмою; виставка "Маленькі наші руки", якою займалася заступниця голови Я. Мулик, доповідь з прозірками про Український Музей Гостем з Централі була М. Савчак. Згадані імпрези притягли велике число відвідувачів.

Кожна референтура подбала про своє завдання належно: виставка і продаж книжки, приєднання нових членок, виставка "Нашого Життя" (що допомогла приєднати кілька нових передплатниць), інформативна література про Український Музей і господарська ділянка були до послуг зацікавлених.

Мистецька виставка, стіл з керамікою власної роботи союзянки М. Бокало; столи, як писанки, влаштовані Відділами, захоплювали око глядача.

Розігранням лотерії, на яку склались речі даровані: О. Цар — торт і вишивана серветка, маляркою Іриною Феденишин — образ, М. Бокало — трипільський дзбанок, зайнялася касирка Округи Ольга Муссаковська.

Про успіх "Дня Союзянки" був поміщений допис в "Свободі"

Голова Округи та членки взяли в Баунд-Бруку участь з прапором у жалобній маніфестації та всіх урочистостях, пов'язаних з відзначенням 45-ої річниці Великого Голоду в Україні.

Округа була заступлена на 3 СКВУ 2 делегатками: Л. Гладкою і О. Гнатейко.

Під час Світової Сесії СФУЖО 21-го листопада О. Гнатейко взяла участь в панелі, виголосивши доповідь про "Нові методи і засоби допомоги політичним в'язням" У панелі взяли численну участь членки Округи.

У протестаційній маніфестації в Нью-Йорку з нагоди 3-го СКВУ і у зустрічі з Надією Світличною в домівці СУА взяло участь велике число членок.

Округа позичила українській стрій американському Жіночому Клубові, який вмістив його на своїй виставці "Різдво серед країн світу" в Ред Банк, Н.Дж. Вірні відомості про Україну і її нескорений нарід давала американка, вбрана в українську ношу. Згадка про цю подію появилась в американській пресі в Асбурі Парку Н.Дж. На бажання Федерації Жіночих Клубів

стейту Н.Дж. Дора Рак виготовила допис про "Історію СУА в Окрузі" Допис буде поміщений в "Альманаху" Федерації. Треба згадати, що членка СУА нашої Округи Каміля Смородська, найменована губернатором стейту на спеціального дорадника губернатора в етнічних справах.

В стейтовому Капітолю 22-го січня чотири представниці Округної Управи взяли участь в урочистому підписанні прокламації "Дня Незалежності" губернатором Бирном, як теж в асамблеї і в сенаті.

При допомозі Відділів Округа перевела збірку на Надію Світличну.

Збірка дала поважну суму — понад 2000.00.

На 11-го березня заплановано зустріч союзянок Округи з обідом і мистецькою програмою, силами Відділів СУА в Окрузі.

Перевибори нової управи відбулися 1-го квітня 1979-го року.

Округна Управа складає признання всім Відділам в Окрузі за приємну, корисну співпрацю для добра своєї організації, що має горде ім'я — СУА.

Галина Король — пресова референтка

Членки 18-го Відділу СУА в народніх одягах. Зліва на право: М. Ваньо, Д. Яцикевич, Л. Крамарчук, З. Береза, Л. Остап'як, М. Ключас

Members of UNWLA Branch 18 in Ukrainian costumes.

18-ИЙ ВІДДІЛ, ПАССЕЙК, Н.Дж.

(Звіт з праці за 1978-ий рік).

Відділ начислює 32 членки, а з них активно працює одна третина. Головою є З. Береза.

В звітному році Відділ відбув 4 ширші сходи. Виголошено такі доповіді: "Обрядове печиво в Українському Музеї" — Л. Порожняк; "Правильне харчування для доброго здоров'я"; "Авторський вечір" — І. Шраменко-Дибко.

Для здобуття фінансів влаштовано 20-го травня — продаж печива у "Вілловбрук Шапінг Центр", осінню забаву "Доміно" і коляду.

Відділ влаштував дитячу забаву з виступом Музичного садочку, що його провадить Марта Савицька.

Разом з 70-им Відділом в Пассейку влаштовано Шевченківську

Академію. Відділ брав активну участь у влаштуванні в Пассейку маніфестації для відзначення 45-ої річниці Великого Голоду на Україні. Г. Цікало і Д. Фарміга брали участь в Конвенційному Комітеті 18-ої Конвенції СУА.

Л. Крамарчук
секретарка

24-ИЙ ВІДДІЛ СУА ім. "ДОЧОК УКРАЇНИ", ЕЛІЗАБЕТ Н.Дж.

(Діяльність за 1978-ий рік)

Найстаршим Відділом в Окрузі Н.Дж. є 24-ий, заснований в 1932-му році. Відділ нараховує 35 активних членок та 12 "сеньйорок".

Працюємо активно для добра СУА та беремо живу участь в суспільно-громадській праці нашої місцевості і української спільноти. Відділ є членом місцевого відділу УКАА.

НАШЕ ЖИТТЯ, ТРАВЕНЬ 1979

Всі залегли до Централі СУА та Окружної Управи за рік 1978-ий вплачено.

В лютому відзначено "День Жінки-героїні" рефератом п-ні Смик з Ютики Н.Й. під назвою "Чи варті ми тих Героїнь?" Доповідь зробила помітне враження на присутніх.

В справі лютючок на сільсько-господарську виставку в Києві, виданих американським урядом, російською мовою, Відділ запротестував листом до Вашингтону. Цей лист та листи до сенатора в Н.Дж. англійською мовою написала пресова референтка Анна Іванців.

В березні організаційна референтка О. Бокало та касирка М. Бокало влаштували великодню виставку у "Національному Банку" в Меточн, Д.Дж.

18-го березня — "Традиційний великодній базар" Матеріальний успіх базару є підставою успішної праці Відділу впродовж року. Заступниця голови Я. Василяк, господарська референтка П. Юрчак та членка Відділу Н. Гриб відповідали за фінансовий успіх базару. Управа Відділу дякує членкам за дарове печиво та величезний труд для добра свого Відділу.

Під час 18-ої Конвенції Відділ став меценатом Українського Музею і покрити кошти друку 6 сторінок Конвенційної Книги.

Голова Контрольної Комісії І. Левицька та імпрезова референтка О. Мельничук заступали Відділ на Конвенції. В одноденній сесії брали участь: голова — Л. Вальчак, референтка суспільної опіки Ю. Полянська, секретарка Г. Король.

В травні переслано до Риму на руки Патріярха 200 дол., за що отримано листа з особистою подякою від Блаженнішого.

Уділено матеріальну допомогу політ-в'язням і невелику пожертву на видавництво "захалавної" літератури — "Смопоскип".

Референтка суспільної опіки Ю. Полянська, вислала до Європи 17 великих хусток, більшу кількість ниток до вишивання, 20 дол., допомоги чотиром родинам та пакунок для "Бабусі" — вдови.

В травні до каси суспільної опіки Г. Король передала 85 дол. — прибуток з продажу квитків на Український Фестиваль і передплатила "Наше Життя" для Сестер-Службениць в Лансдале, Па.

На "Дні Союзянки" в Окрузі Відділ мав столик з керамікою власного виробу касирки М. Бокало, дав печи-

во. Союзянки помогали в праці.

Членки брали участь в жалобній маніфестації для відзначення 45 річниці. Великого голоду в Україні, в Бавнд Бруку і в Нью-Йорку під час 3-го СКВУ.

15-го жовтня для ширшого громадянства в Елізабеті Відділ влаштував "Вечір Слова і пісні" Імпрезова референтка О. Мельничук змістовним словом привітала присутніх та провела програмою.

Ред. Я. Заремба художньою розповіддю про легендарну постать Марусі Чурай заворожив слухачів, а проф. Р. Левицький, мелодійною красою свого бас-баритону під власний акомпаньямент бандури, додавав чару.

На Листопадовій Академії Г. Король прочитала власний реферат про Голод в Україні в роках 1932 — 1933. Реферат зробив на присутніх сильне враження. На листу для Н. Світличної передано до Централі СУА 269 дол.

24-ий Відділ сердечно дякує настоятелеві церкви св. Володимира о. шамб. Й. Федорикові за зрозуміння потреб місцевого Відділу СУА, за теплу і щирю співпрацю. Не маючи своєї домівки, ми чуємося в "своїй хаті", користаючи з парафіяльних приміщень.

На сторінках "Нашого Життя" Відділ складає сердечну подяку ред. Я. Зарембі та проф. Р. Левицькому за неоднократну, безкорисну участь в наших імпрезах.

Діловий рік закінчено різдвяною зустріччю з обідом і різдвяною програмою, виконавцями якої були вже згадані особи в згадці про "Вечір слова і пісні".

Присутні згадували різдвяні звичаї в Україні і переносилися думками у рідний край.

Галина Король
за пресоу референтку Відділу

28-ИЙ ВІДДІЛ СУА, НЬЮАРК, Н.Дж.

(Хроніка від квітня до кінця 1978-го р.)

Відділ продовжує працю попередніх років.

Внутрішнє життя Відділу включає відзначення деяких святочних днів доповідями культурно-освітньої референтки і короткими програмами. В травні висвітлено прозорки з діяльності Відділів нашої Округи. Влаштовано дві імпрези для громадянства: Авторський вечір письменниці Дарії Ярославської та китайську лютерію.

На 18 Конвенції СУА Відділ дістав почесну грамоту за меценатство Українського Музею та був нагороджений третім відзначенням за жертвенну працю.

Членці Відділу Наталії Чаплєнко надано титул почесної членки. На Конвенції дві делегатки заступали інтереси Відділу.

Відділ активний в різних ділянках громадського життя: референтки суспільної опіки відвідують хворих по лікарнях, висилають пакунки-ковертки до Європи і на Сибір. З їхньої ініціативи переведено грошову збірку біля української католицької церкви в Ньюарку для допомоги сиротам і бабусям.

Відділ оплачує 16 стипендій для українських студентів поза межами Америки, помагає двом родинам політичних в'язнів. На листу для Надії Світличної зібрано і вислано до Централі 356 дол.

Відділ опікується світличкою вже 12 років.

Членки Відділу, а саме: теперішня голова Ольга Муссаковська є головою Контрольної Комісії СУА, Ірина Кіндрачук організаційною референткою СУА, Надія Бігун є членом музейної комісії, а Лїду Гладку вибрано цього року на голову Окружної Управи Нью-Джерзі.

Відділ вплачує всі зобов'язання до Централі і Округи, підтримує "Запасний і Пресовий фонди" "Нашого Життя"

Ширшими сходами з різдвяною програмою, настроєвими спогадами і колядками закінчено цей діловий рік.

Наталія Загайкевич
пресова референтка

65-ИЙ ВІДДІЛ СУА "ДОЧКИ УКРАЇНИ", НЬЮБРОНСВІК, Н.Дж. **(Хроніка праці за січень-грудень 1978-го року).**

Праця Відділу проходить у 2 півріччях. Програма на кожне півріччя намічена задалегідь. Працю Відділу координує голова Н. Головінська.

Працювали референтури: організаційно-імпрезова, культурно-освітня, суспільної опіки і господарська. Відділ відбув 8 ширших сходин, а управа полагодує актуальні справи телефонічно. Співпрацюємо тісно з Окружною Управою, Сестрицтвом при церкві, зі школою українознавства.

31-го січня відбулась "Щедрівка" — дохід призначено на утримання "бабусі" З доходу згаданої імпрези покрито кошти оголошення в Конвенційній Книзі.

21-го лютого опрацьовано на сходах програму Шевченківського свята.

19-го березня — ширші сходи присвячені генієві України Тарасові Шевченкові: доповідь Є. Цісик — "Жінка у творах Т. Шевченка", виступ дітей школи українознавства.

3-го квітня сходи організації характеру — здобуття фінансів: закуплення і продаж квитків на "Український день" в Голмдел. Фінансовий успіх і численну участь завдячуємо паням: організаторці — К. Кузів і С. Лошин та Т. Шавалей.

16-го квітня — "Голодний обід" присвячений жінкам політ-в'язням в Україні з рефератом д-р Н. Пазуняк. Дохід призначено на допомогу політ-в'язням.

10-го травня — інтенсивна підготовка до 18-ої Конвенції СУА. До Конвенційної книги членки зібтали оголошення на суму 365 дол., за що Відділ одержав похвалу від Округної Управи.

27-29-го травня Відділ був репрезентований на Конвенції СУА в

Нью-Йорку 4 членками: дві делегатки — голова Н. Головінська і заступниця д-р Я. Грабович, Ганна Дмитерко — Ратич, як гостя та д-р Іванна Ратич від Округної Управи.

18-го червня відсвятковано "День Батька" роздачею квітки батькам після Богослуження. Відбулися ширші сходи, як підсумок праці першого півріччя.

19-го вересня на сходах намічено плян праці на друге півріччя і участь в "Дні Союзянки", де Відділ мав свій стіл з експонатами українського мистецтва з оригінальними вишивками В. Ровенко.

10-го жовтня — підготовка до товариської зустрічі з громадянством, щорічної культурної імпрези.

16-го листопада переведено збірку на Н. Світличну. Вислано дві делегатки Лесю Ощудляк і д-р Я. Грабович до "Етнік Герітедж Центр" для зорганізування святочної програми і ялинки в часі різдвяного сезону.

7-го грудня Відділ взяв участь у прикрашенні ялинки етнічних груп в Нью-Бронсвік.

10-го грудня відбувся "Веселий вечір", з участю членок і гості — гумористки Дарії Калатало. Згадка була поміщена в "Свободі"

Культурно-освітня діяльність проявляється серед американського світу: показ писання писанок — Л. Ощудляк, показ українського мистецтва на Ратгерському університеті в співпраці зі студентами.

Суспільна опіка старається придбати охочих серед громадянства заопікуватися стипендистами поза межами Америки.

В порозумінні зі Сестрицтвом і Студентською Громадою вислано посилку політ-в'язням. Членка Ц. Бабайло вислала приватно одяг і книжки.

Відділ виповнив усі зобов'язання супроти Централі та став членом Українського Музею.

Відділ співпрацює з місцевим відділом УККА і є його членом.

Ярослава Букачевська
пресова референтка

Докінчення хроніки буде

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Ділимося сумною вісткою з членками СУА і громадянством, що 16-го січня 1979 року відійшла у вічність почесна членка 1-го Відділу та бувша членка Округної Управи Нью-Йорку, бл. п. **Марія Головей** з дому Коберська.

Покійна народилася в патріотичній родині в Самборі, Західня Україна. Там започаткувала свою освіту а завершила іспитом зрілості у жіночій семінарії у Перемишлі. В 1919 році Покійна виїхала на Східню Україну з батьком і сестрою. Батько був при польській почті у Г. Армії. Перебували в місті Барі, де разом зі сестрою виконували обов'язки медичних сестер для наших ранених та хворих воєнків, а батько там помер на тиф. Родина Коберських була переслідувана польським урядом. Тому, що її брати були політично заангажовані, п. Марії відмовлено учительської праці. Як фахова учителька вона провадила дитячі садочки, курси неграмотних та була директоркою сиротинця у Самборі. Також належала до Союзу Українок і була його секретаркою,

працювала в "Лузі" та "Каменярах" Організувала молоде жіноцтво. В 1944 році воєнні події заставили родину Головей виїмигрувати. Перебувала в місті Ашафенбург в Німеччині, де була директоркою садочку в таборі. В 1947 році прибула до Америки, а в 1950 році вступила до 1-го Відділу СУА в Нью-Йорку, де була головою Відділу, заступницею голови, головою контрольної комісії і протоколярною секретаркою. Займала пости в Округній Управі, Нью Йорк. Організувала дітей на літні табори до Давсону, міжнародні виставки, що відбувалися на 34-ій вулиці в бувшій Армор Парк, Вишивані вечерниці та балі градуантів. Покійна Марія виїхала заміж за Михайла Головея. Щасливе і взірцеве подружжя, виховало дві доні Орісю і

Дарію, які є членками 83-го Відділу СУА. Покійна була лагідної вдачі, трактувала всіх дітей, як своїх рідних, людина великих чеснот, дуже релігійна, взірцева громадянка, патріотка, ревна союзянка та надзвичайно солідна у виконанні всіх обов'язків.

У похоронному заведенні у штерть виповненій союзянками і громадянством залі, прощали її голова 1-го Відділу Лідія Магун, від Округної Управи голова Олександра Кіршак та посажник Самбора п. Адам Гординський. Похоронні відправи відслужив отець Шевчук з церкви св. Юра. Співав церковний хор. Покійну похоронили на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Нью Джерзі. Бл. п. Марія Головей залишила в глибокому смутку мужа Михайла, дочки Орісю Саляк і Дарію Кекіш, зятів Петра і Богдана та внучки Христю, Улясю, Лялю і Ромцоу, союзову родину та українську громаду. Спи Дорога Сестро союзянку хай американська земля буде Тобі легкою, а пам'ять про Твої діла завжди залишиться між нами.

Михайлина Баран
пресова референтка 1-го Відділу
СУА, Нью Йорк

Пожертви на наст. ст.

Пожертви членок 1-го Відділу в пам'ять бл. п. **Марії Головей** — почесної членки 1-го Відділу СУА, Нью Йорк.

50.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", 54.00 дол. на Суспільну Опіку 1-го Відділу зложили:

По 10.00 дол.: Стефанія Гуменюк.

По 6.00 дол.: Лідія Баранська, Марія Лаба.

По 5.00 дол.: Лідія Магун, Михася Баран, Леся Гой, Параскевія Брожина, Стефанія Лешко, Іванна Мачай, Марія Мотиль, Анна Дармограй, Михайлина Книш, Анна Натина, Марія Качунь, Анна Куснірчук, Анна Серант, Віра Шуль, Ольга Явдошин.

По 3.00 дол.: Ева Гарайда.

По 2.00 дол.: Наталія Валько, Евдокія Кріль.

Ділимося з членством СУА сумною вісткою, що 25-го листопада 1978 р. по тяжкій недузі упокоїлася в Бозі на 83-му році життя бл. п. **Текля Беднарська** з дому Козачок, довголітня членка 26-го Відділу ім. Ольги Басараб у Гемтремку, Міч.

Покійна народилася в селі Зеленче повіт Тереховля. До Америки прибула в 1913 р. Одружилася в 1914 р. з Іваном Беднарським, який помер в 1961 р.

Покійна була членкою 26-го Відділу від його початків. Була дуже жертвенною на добродійні цілі. Виконувала багато ручних робіт на вигрші. Була спокійною і згідливою вдачі й тому всі її любили. По смерті чоловіка жила з дочкою.

Залишила в смутку єдину дочку Марію з мужем Михайлом, внука і двоє правнуків, сестру в Україні і дальшу родину.

Членки 26-го Відділу СУА і Сестрицтва при церкві Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, де Покійна теж була членкою, взяли участь у похоронних відправах. На заупокійній Службі Божій стояли з прапорами й лентами біля домовини.

На кладовищі Покійну прощала голова 26-го Відділу Катерина Кобаса, закінчуючи свою промову словами:

Спи, Дорога Союзанко, нехай американська земля буде Тобі легкою!

Управа і членки 26-го Відділу СУА

27 січня 1979 р. рознеслась у Дітроїті сумна вістка про смерть сл. п. **Ярослави Сени**.

Народилась вона в родині Татухів 24 липня 1921 р. в Ніжанковичах біля Перемишля. Закінчила гімназію в Українському Інституті для дівчат в Перемишлі. В часі II-ої світової війни вийшла заміж за Ярослава Сєну. Наслідком воєнних дій найшлись п-во Сєни в Німеччині, у Берхтесгадені, а в 1949 р. переїхали до Америки і поселились у Дітроїті.

Скоро після приїзду до США п. Слава включилася в громадську працю, бо вихована в хаті і українській школі у наставленні до громадських потреб, не могла замкнутись тільки дома, хоч п-во Сєни в тому часі виховували четверо дітей (Оксану, Лілю, Ждана і Рому, народжену вже в Америці).

І так в початках 50-их років бачимо п. Славу серед членів 56 Відділу СУА, а від 1956 р. його головою. В роках 1968 — 1969 увійшла в склад Окружної Управи СУА, а в 1970 — 1972 р. стала її головою. Після 1972 р. займала різні пости в Окружній Управі СУА: була культурно-освітньою, мистецькою і музейною референткою. Незалежно від цього секретарювала у 56 Відділі до кінця життя.

Після зорганізування Окружною Управою Комітету для побудови дому СУА для старших віком п. Слава стала членом Будівельного фонду і до кінця життя була його секретаркою та

приєднувала членів для тієї конструктивної акції.

Але була ще й інша ділянка зацікавлення Покійної. Обдарована мистецькими здібностями, п. Слава скерувала їх у ділянку кераміки. За зразками київського, полтавського і гуцульського стінного розпису вона розмальовувала вази, збанки, тарілки і дрібні сувеніри. Вміло приміювала в кераміці тінювання.

Мала ряд індивідуальних виставок у Дітроїті і Чикаго не тільки для українців, але й для американської публіки. Одержала ряд нагород.

Знання в ділянці кераміки вона не заховала тільки для себе, але й поширювала серед молоді, улаштовуючи ряд керамічних курсів для наших дітей (україно — і англійських).

Доцінюючи значення виставок нашого народного мистецтва серед українського і оточуючого американського світу, Вона радо помагала в їх улаштуванні.

На останніх загальних зборах 56 Відділу СУА, які відбулися 13 січня ц.р. п. Ярослава Сєна звітувала ось так: "а секретаркою Відділу залишаюсь дальше... я..., хоч сам Бог знає, як мені це важко, — зідхнула і продовжувала, — з моїм здоров'ям... не добре... Але як треба, то треба громаді допомогти..." усміхнулась, як завжди... і ця усмішка неначе застигла на її обличчі. Через кілька днів уже не жила.

Тому з таким важким серцем провозжали її всі членки СУА і численна українська громада в останню дорогу.

Ф. Любинецька

Замість квітів

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Олександра Лукаша**, батька культурно-освітньої референтки Окружної Управи Віри Боднарук, складаємо 20 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Окружна Управа СУА, Чикаго

Замість квітів на далеку могилу в Україні бл. п. **Анатолія Красюка**, брата членки нашої управи Марусі Венчак і бл. п. **Миколи Мендуса**, батька членки нашої управи Катрусі Петрик, складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а родинам висловлюємо щирі співчуття.

13 Відділ СУА, Честер, Па.

РОЗВЛАГА

Текст Віра Андрушків
Рисунки Квітка Іваницька

З
Л
Б
А
В
В
А

ГОРОД У СЛОЇКУ

Якщо ви колисьнебудь їли в китайському ресторані, то ви напевно смакували і заїдали квасолеві паростки. Вони здорові і смачні. Щоб завести такий город вам потрібно: слоїк з широкою шийкою, тоненький сітковий матеріал (газа — cheesecloth), гумку і зернятка (без хемікалій — спеціально означені for sprouting).

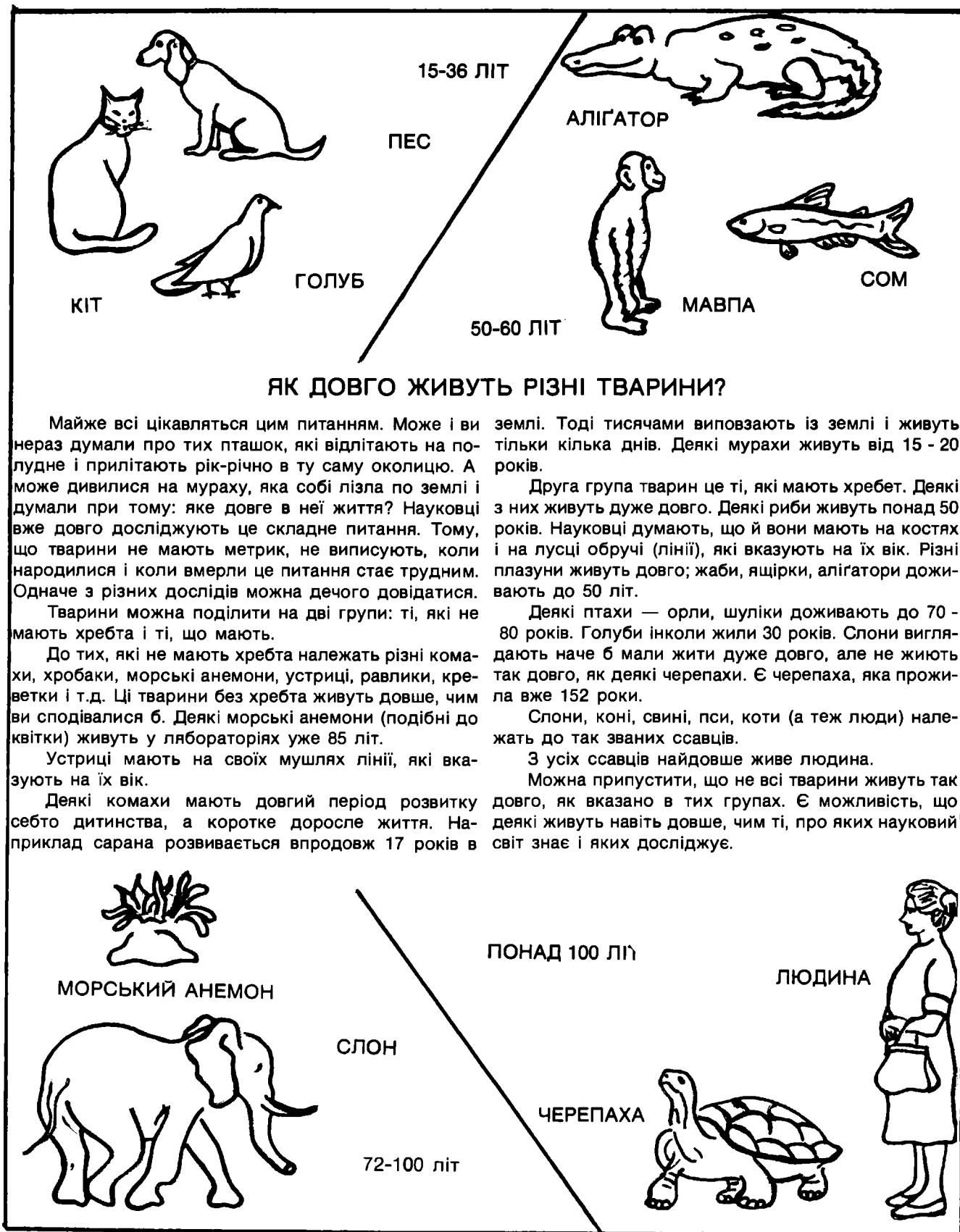
Можете свій городчик розпочати колисьнебудь.

- 1) Вложити ложечку зернят у слоїк.
- 2) Наповнити слоїк теплою водою.
- 3) Накрити слоїк сітковою матерією і обтягнути гумкою, щоб було щільно накрите.
- 4) Намочити зернятка через цілу ніч.
- 5) Рано відцідити воду, не стягаючи сіткового матеріялу.
- 6) Сполоскати зернята теплою водою.
- 7) Воду відцідити
- 8) Поставити слоїк догори-дном в тепле, темне місце. Треба його нахилити, щоб повітря могло доходити.
- 9) Увечорі знову сполоскати зернятка і легко потрясти, щоб всі зернятка не були вкупі.
- 10) Знову повернути слоїк горідном, трохи нахиливши його.
- 11) Треба повторяти поливання вранці і увечорі, щоб не росла пліснь.

Можна ці паростки дати на сонце, щоб вони поззеленіли. Коли паростки виростуть на 2 - 3 сантиметри тоді їх можна їсти.

Добре додавати їх до салати, або до яєшні, до печива, хліба. Їх можна тримати в холодильнику до одного тижня. Це дуже поживна ярина, яка має багато протеїн.

ЯК ДОВГО ЖИВУТЬ РІЗНІ ТВАРИНИ?

Майже всі цікавляться цим питанням. Може і ви не раз думали про тих пташок, які відлітають на полудне і прилітають рік-річно в ту саму околицю. А може дивилися на муражу, яка собі лізла по землі і думали при тому: яке довге в неї життя? Науковці вже довго досліджують це складне питання. Тому, що тварини не мають метрик, не випишують, коли народилися і коли вмерли це питання стає трудним. Однак з різних дослідів можна дещо довідатися.

Тварини можна поділити на дві групи: ті, які не мають хребта і ті, що мають.

До тих, які не мають хребта належать різні комахи, хробаки, морські анемони, устриці, равлики, креветки і т.д. Ці тварини без хребта живуть довше, чим ви сподівалися б. Деякі морські анемони (подібні до квітки) живуть у лабораторіях уже 85 літ.

Устриці мають на своїх мушлях лінії, які вказують на їх вік.

Деякі комахи мають довгий період розвитку себто дитинства, а коротке доросле життя. Наприклад сарана розвивається впродовж 17 років в

землі. Тоді тисячами виповзають із землі і живуть тільки кілька днів. Деякі мурахи живуть від 15 - 20 років.

Друга група тварин це ті, які мають хребет. Деякі з них живуть дуже довго. Деякі риби живуть понад 50 років. Науковці думають, що й вони мають на костях і на лусці обручі (лінії), які вказують на їх вік. Різні плазуни живуть довго; жаби, ящірки, алігатори доживають до 50 літ.

Деякі птахи — орли, шуліки доживають до 70 - 80 років. Голуби інколи жили 30 років. Слони виглядають наче б мали жити дуже довго, але не живуть так довго, як деякі черепахи. Є черепаха, яка прожила вже 152 роки.

Слони, коні, свині, пси, коти (а теж люди) належать до так званих ссавців.

З усіх ссавців найдовше живе людина.

Можна припустити, що не всі тварини живуть так довго, як вказано в тих групах. Є можливість, що деякі живуть навіть довше, чим ті, про яких науковий світ знає і яких досліджує.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Дарі з Яцишинів Поллек**, сестри нашої членки **Орисі Руденської і бл. п. Теофіля**, брата нашого широго прихильника **п. Ігора Руденського** складаємо 10 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя", 50 дол. на церкву в Люрді і на одну Службу Божу та висловлюємо їм і Родині наше глибоке співчуття.

Управа і членки 33-го Відд. СУА ім. Лесі Українки, Клівленд, Огайо

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Павла Гадача**, батька нашої членки **Надії Кузьми**, складаємо 10,00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя", а родині висловлюємо наші ширі співчуття.

48 Відділ СУА, Філадельфія

Замість квітів на могилу **сл. п. Валентини Луців**, нашої довголітньої голови і почесної членки складаємо 25,00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

59 Відділ СУА, Балтімор, Мд.

Замість квітів на могилу **бл. п. Дмитра Шумя**, батька організаційної референтки **Ірини Попович**, складаємо 15 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

членки 74-го Відділу СУА, Чикаго.

Замість квітів на могилу **бл. п. Катерини Мороз**, матері нашої членки **Емілії Марресе**, складаємо 15 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

членки 74-го Відділу СУА, Чикаго.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Олександра Лукаша**, батька нашої членки **проф. Віри Боднарук**, складаємо 10,000 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Управа 84 Відділу СУА, Долтон, Ілл.

Замість квітів на могилу побратима **бл. п. Михайла Островерхи** складаємо 20,00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

**Анна Дмитерко-Ратич
Едисон, Нью Джерзі**

Замість квітів на свіжу далеку могилу нашої тети **бл. Марії Федак-Гриневиц**, на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 20,00 дол. складають

Христя і Юрій Навроцькі

Замість квітів на свіжу могилу могого батька **бл. п. проф. Дмитра Шумя**, передаю в імені **п. Люби Денисюк (Канада)** 20,00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"

Ірена Попович

В пам'ять нашого дорогого вуйка **Евгена Лисняка** складаємо 10 дол. на Пресовий Фонд Н.Ж.

Ірена і Богдана Лисняківні з родинами

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ореста Витвицького**, могого не-забутнього братанка, складаємо 10,00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Теодозія Гаврилів

Замість квітів в пам'ять **бл. п. Сянї Рабїї** складаємо 10,00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Соломія Дроздовська

Едмонтон, Канада

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Софії з Хомінських Яремкевич** 10 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" складають

Анна і д-р Александер Клос

Парма, Огайо

Замість квітів у першу річницю смерті артистки української сцени **бл. п. Лени Голіцинської** складаємо 10 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя".

Лідія Бурачинська

Філадельфія

В пам'ять дорогих **Пань Софії Годованець і Валентини Луців**, замість квітів на їхні могили складаємо 10,00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Хархаліс Марія

Балтімор, Мд.

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Наді Когут** складаємо 25,00 дол. на Український Музей

Юрій і Оленка Добчанські

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Юлії Дечук** складаємо 25,00 дол. на Український Музей

Юліяна Шепелова

Замість квітів на могилу **бл. п. Софії Кліментини Годованець** складаємо 10,00 на Український Музей

Марія і Омелян Омецінські

Замість квітів на свіжу могилу моєї найдорожчої **Мами бл. п. Анни Ворошук** складаємо 20,00 дол. на Український Музей

Марія Футей

Парма, Ог.

Докінчення НАША ОБКЛАДИНКА
проживши всього 34 роки. Обидва графіки мали багато спільного: естетичний смак, сувору вимогливість до себе самого, надзвичайну працьовитість і видайність у праці, оба дбали про містецьку цілість книжки, а не лише про її прикрасу, оба звертали спеціальну увагу на шрифт. Навіть вдачі мали дещо подібні, любили товариство, в якому були вони промотором усякої діяльності, мали буйну фантазію та відчуття гумору. Різниця були лише в стилі.

Бібліографія: В. Попович: Павло Ковжун. "Мистецтво" ч. 14. Червень 1974 р.

Замість квітів на свіжу могилу нашого приятеля **бл. п. Володимира Гентіша**, складаємо 10,00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Марія і Стефан Данилів з родинною

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Надії Яківної Шульгин-Іщук**, незабутньої нашої професорки Української Рівенської гімназії, складаємо 40,00 дол. на будову Української Православної церкви в Буенос Айрес і 10,00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а її дочкам **Наталі і Марусі** і їх родинам висловлюємо щирі співчуття

Тамара і Микола Лівці

Пригадуємо, що за текст у рубриці "Замість квітів" обов'язує оплата 1,00 дол. за рядок, за винятком датків на фонди "Нашого Життя".

РІЧНІ ЗБОРИ

7-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, АКРОН, ОГАЙО

Річні загальні збори Відділу відбулися 3-го грудня 1978 р. в присутності голови Окружної Управи **Ірини Кашубинської**.

До нової управи ввійшли: **Євдокія Журовська** — голова, **Параскевія Когут** — заступниця голови, **Ліда Брехун** — касирка, **Орися Цибики** — заступниця касирки, **Олена Мартинюк** — протоколярна секретарка, **Анна Мала** — заступниця секретарки.

Референтки: **Дарія Тимош** — організаційна, **Анна Мартинюк** — зв'язків, **Тетяна Ячечко** й **Анна Мотрович** — господарські, **Анна Мартинюк** і **Анна Мала** — суспільної опіки, **Сальвина Іваницька** — пресова.

Контрольна Комісія: **Уляна Білецька**, **Марія Томашівська**, **Софія Шабат**.

Сальвина Іваницька
пресова референтка

22-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ЧІКАГО, ІЛЛ.

Річні загальні збори відбулися 12-го березня 1979 р. Від Окружної Управи делегаткою була заступниця голови **Галина Коленська**.

До нової управи ввійшли: **Люба Шеремета** — голова, **Іванна Горчинська-заступниця голови**, **Стефанія Джулинська** — протоколярна секретарка, **Стефанія Борович** — кореспон-

денційна секретарка, Надія Дзидзан — фінансова секретарка, Дарія Менцінська, Валентина Цурковська — касирки.

Референтки: Евстахія Струтинська, Соломія Кавка, Романа Дмитерко — культурно-освітні; Галина Янчишин, Ліна Басюк — імпрезові; Анна Білинська — організаційна; Олена Лебедович, Марія Семків, Галина Гординська — суспільної опіки; Ярослав Панчук — пресова; Іванна Городиська — хронікарка й бібліотекарка; Анна Кучма, Марія Гірняк — господарські.

Радіоколегія: Ангеліна Самбірська, Леонтія Боднарук, Рома Турянська.

Контрольна Комісія: Уляна Терлецька — голова, Марія Кецала, Ярослава Фаріон — членки.

Ярослава Панчук
пресова референтка

57-ий відділ СУА, Ютика, Н. Й.

Загальні збори Відділу відбулися 21-го січня 1979 р. Голова Оружної Управи Південного Нью-Йорку, до якої належить наш Відділ, Дося Кушнір не змогла прийти через несприятливу погоду. На зборах була присутня Ірина Запаранюк, заступниця голови Окружної Управи. До нової управи ввійшли: Ксеня Антипів — голова, Теодозія Савицька — заступниця голови, Володимира Яцків — секретарка, Емілія Николайчук — касирка. Референтки: Анна Кошикар — організаційна, Теодозія Савицька — культурно-освітня, Євгенія Ликтей — виховна, Осипа Кропельницька, Стефанія Чорна Софія Гнатів — суспільної опіки, Ірина Запаранюк — імпрезова, Ірина Запаранюк, Катерина Драгош і Іванна Кахникевич — господарські.

64 відділ СУА, Нью-Йорк, Н. Й.

Дня 21 січня 1979 р. відбулися загальні збори Відділу, на яких була присутня голова Окружної Управи Олександра Кіршак. У склад управи ввійшли: Марія Даниш — голова, Марія Савчак — заступниця голови, Бронислава Ковалів — протоколярна секретарка, Марія Барагура — кореспонденційна секретарка, Поля Книш — касирка

Референтки: Олена Качала — фінансова, Володимира Івануса і Любов Раковська — організаційні, Оксана Щурова — культурно-освітня, Дарія Костів — виховна, Віра Сушків і Ярослава Салик — суспільної опіки, Галина Кіляр і Марія Карпевич — імпрезові, Любомира Артимишин

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невірливих і образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 - 1 по полудні від 3 - 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533 - 4646. Адреса: 108 Second Ave., New York, N. Y 10003

—мистецька, Христя Навроцька — пресова, Марія Береза, Осипа Лень і Євгенія Корчинська — господарські, Ірена Падох — делегатка до Об'єднаного Комітету.

Контрольна Комісія: Марія Ржепецька — голова, Марія Савицька, Ірена П'ясецька, Софія Питляр і Кіра Скоробогата — члени.

65-ий відділ СУА, Нью-Бронсві, Н.Дж.

Річні загальні збори відбулися 4 лютого. Делегаткою з Окружної Управи була Франя Стек. Вибрано нову управу на 1979 рік в такому складі:

Марта Цимбаліста — голова, Франя Стек — заступниця голови, Ольга Городецька — секретарка, Іванна Ратич — касирка,

Референтки: Ярослава Грабович і Дарія Гусар — імпрезові, Леся Ощудляк — культурно-освітня, Тамара Панкевич — організаційна, Оля Хомут, Т. Шавалей, С. Лонишин — господарські, Д. Орхівська, М. Папроцька і М. Слободян — суспільної опіки, Я. Букачевська — пресова, Н. Головінська і К. Кузів — зв'язків.

Контрольна комісія: Є. Цісик — голова, Марія Гатала і Теодозія Коверко — зв'язків.

Ярослава Букачевська
пресова референтка

86-ий відділ СУА ім. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, Нью-Арк, Н.Дж.

СКЛАД УПРАВИ ВІДДІЛУ на 1979 р.

Голова — Лідія Гайдачок, заступниця голови — Мирося Граб, протоколярна секретарка — Анна Твардовська, кореспонденційна секретарка — Олександра Стебельська, касирка — Ярослава Балабан.

Референтки:

організаційна — Катерина Воловдюк, імпрезова — Мирося Граб, культурно-освітня — Наталія Клапшак, виховна — Христіна Бонокорса, суспільної опіки — Ірина Лапичак,

пресова — Ляриса Пенчак, хронікар — Оксана Стеранка.

Контрольна комісія

Голова — Надія Іванчук, члени — Божена Ольшанівська, Люба Лапичак, Віра Мицьо., Таїса Турянська.

89-ий відділ СУА, КЕРГОНКСОН, Н.Й.

На річних загальних зборах, що відбулися 11-го лютого 1979 р., вибрано управу в такому складі: Оксана Ленець — голова, Ганя Слободян — заступниця голови, Лідія Яців — секретарка, Агнес Хоманчук — касирка.

Референтки: Олімпія Васків — культурно-освітня й виховна, Ольга Олійник — імпрезова, Оріся Винник — організаційна, Ольга Денисенко — пресова, Софія Барусевич — мистецька і зв'язків, Емілія Реннер — суспільної опіки, Дарія Стасюк, Марія Кручова, Еріка Александрович — господарські.

Контрольна комісія: Ольга Салук — голова, Ірена Загалаяк, Ольга Савчук — члени.

Ольга Денисенко
пресова референтка

100-ий відділ СУА, КАРТЕРЕТ, Н.Дж.

Річні загальні збори відбулися 3-го грудня 1978-го року в присутності організаційної референтки Округи Франі Стек.

Нова управа:

Розалія Теребецька — голова, Іванна Рачинська — заступниця голови, Марія Васічко — секретарка, Юлія Дитиняк — касирка. Референтки: Стефанія Янів — організаційна, Ангеліна Шевчик — суспільної опіки, Катерина Брус Юлія Гнатовська — члени суспільної опіки

Контрольна комісія:

О. Шлянко — голова, Ярослава Ткачук і Розалія Конію члени,

Вільний член — Іванна Синюк.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"
Return to "Our Life" Magazine, 108 Second Ave. New York, N. y. 10003
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Вгорі взір зі збірки Тамари Крижанівської. Село Нисличі. Сокальщина.

*Внизу взір зі збірки Ірини Кашубинської. Село Угринів. Сокальщина.
Рисувала Ольга Трачук.*

Top: Embroidery design from the collection of Tamara Kryzaniwska. Sokalshchyna region.

Bottom: Embroidery design from the collection of Iryna Kashubynska. Sokalshchyna region.